

Euroopan unionin virallinen lehti

C 51

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
27. helmikuuta 2010Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN JA LAITOSTEN TIEDOTTEET

Unionin tuomioistuin

2010/C 51/01	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 37, 13.2.2010	1
--------------	---	---

V Lausunnot

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2010/C 51/02	Asia C-284/05: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009 — Euroopan komissio v. Suomen tasavalta (jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden tulliton maahantuonti)	2
--------------	--	---

2010/C 51/03	Asia C-294/05: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009 — Euroopan komissio v. Ruotsin kuningaskunta (jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden ja sekä siviili- että sotilaskäyttöön tarkoitettujen kaksikäyttötuotteiden tulliton maahantuonti)	3
--------------	--	---

FI

Hinta:
4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2010/C 51/04	Asia C-372/05: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden tulliton maahantuonti)	3
2010/C 51/05	Asia C-387/05: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Sekä siviili- että sotilaskäyttöön tarkoitettua kaksikäyttömateriaalin tulliton maahantuonti)	4
2010/C 51/06	Asia C-409/05: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden tulliton maahantuonti)	5
2010/C 51/07	Asia C-461/05: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009 — Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden tulliton maahantuonti)	5
2010/C 51/08	Asia C-239/06: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden tulliton maahantuonti)	6
2010/C 51/09	Asia C-45/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.12.2009 (Hof van beroep te Brussel (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Spector Photo Group NV ja Chris Van Raemdonck v. Commissie voor het Bank-, Financier- en Assurantiewezen (CBFA) (Direktiivi 2003/6 — Sisäpiirikaupat — Sisäpiiritietojen käyttö — Seuraamukset — Edellytykset)	6
2010/C 51/10	Asia C-227/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.12.2009 (Audiencia Provincial de Salamancan (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Eva Martín Martín v. EDP Editores SL (Direktiivi 85/577/ETY — Direktiivin 4 artikla — Kuluttajansuoja — Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvotellut sopimukset — Peruuttamisoikeus — Elinkeinonharjoittajalla oleva ilmoitusvelvollisuus — Sopimuksen mitättömyys — Aiheelliset toimenpiteet)	7
2010/C 51/11	Asia C-248/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.12.2009 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Asetus (EY) N:o 1774/2002 — 4 artiklan 2 kohdan a ja c alakohta, 5 artiklan 2 kohdan c alakohta, 6 artiklan 2 kohdan b alakohta, 10–15 artikla ja 17, 18 ja 26 artikla — Eläimistä saatavat sivutuotteet — Jätteet — Hautaaminen ilman edeltävää käsittelyä — Virallisten tarkastusten puuttuminen — Laitteet eläimistä saatavien sivutuotteiden hallinnan turvallisuuden takaamiseksi — Tila — Hyväksynnän puuttuminen — Erikseen määritellyn riskiaineen polttaminen — Asianmukaisten prosessien puuttuminen)	8
2010/C 51/12	Asia C-305/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.12.2009 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare (CoNISMa) v. Regione Marche (Julkiset palveluhankinnat — Direktiivi 2004/18 — ”Urakoitsijan”, ”tavarantoimittajan” ja ”palvelujen suorittajan” käsitteet — ”Taloudellisen toimijan” käsite — Yliopistot ja tutkimuslaitokset — Yliopistoista ja julkishallinnon yksiköistä koostuva konsortio (consorzio) — Sääntöjenmukainen ensisijaisesti voittoa tavoittelematon tarkoitus — Mahdollisuus osallistua julkista hankintaa koskevaan menettelyyn)	8

2010/C 51/13	Asia C-376/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.12.2009 (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Serrantoni Srl, Consorzio stabile edili scrl v. Comune di Milano (Julkiset rakennusurakat — Direktiivi 2004/18/EY — EY 43 ja EY 49 artikla — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Yritysten ryhmittymät — Se, että consorzio stabilea (pysyvä konsortio) ja siihen kuuluvaa yritystä on kielletty osallistumasta samaan julkiseen hankintaan)	9
2010/C 51/14	Yhdistetyt asiat C-410/08–C-412/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.12.2009 (Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Swiss Caps AG v. Hauptzollamt Singen (Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Nimikkeet 1515, 1517, 2106 ja 3004 — Gelatiinikapselit — Kala-, vehnänalkio- ja mustakuminaöljyt — Pakkaus- päälylsien ja pakkausaineiden käsite)	9
2010/C 51/15	Asia C-455/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.12.2009 — Euroopan komissio v. Irlanti (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 89/665/ETY ja 92/13/ETY — Julkiset tavaranhankinnat ja rakennusurakat — Muutoksenhaku hankintapäätöksestä — Tehokkaan muutoksenhaun takaaminen — Hankintapäätöksen niille tarjoajille, joiden tarjousta ei ole hyväksytty, ilmoittamisen ja asianomaisen hankintasopimuksen allekirjoittamisen välillä noudatettava vähimmäisodotusaika)	10
2010/C 51/16	Asia C-505/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 17.12.2009 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2005/36/EY — Ammattipätevyyden tunnustaminen — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	11
2010/C 51/17	Asia C-586/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 17.12.2009 (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Angelo Rubino v. Ministero dell'Università e della Ricerca (Direktiivi 2005/36/EY — Tutkintojen tunnustaminen — Säännellyn ammatin käsite — Menettely, jossa valitaan ennalta vahvistettu määrä henkilöitä vertailevan arvioinnin perusteella ja jossa myönnetään nimike, joka on voimassa vain rajatun ajan — Kansallinen tieteellinen kelpoisuus — Yliopisto- opettaja)	11
2010/C 51/18	Asia C-120/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.12.2009 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 1999/31/EY — Jätteiden sijoittaminen kaatopaikalle — Käsitteet "maalainen varasto", "kaatopaikkakaasu" ja "eluaatti" — Velvollisuus määrittää kynnystaso, jonka ylityessä voidaan katsoa, että kaatopaikka-alueella on huomattava haitallinen ympäristövaikutus pohjavesien laatuun — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti Vallonian hallintoalueen osalta)	12
2010/C 51/19	Yhdistetyt asiat C-450/07 ja C-451/07: Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 9.11.2009 (Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyyntö) — Roche SpA (C-450/07) ja Federazione nazionale unitaria dei Titolari di Farmacia italiani (Federfarma) (C-451/07) v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Direktiivi 89/105/ETY — Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuus — 4 artikla — Hintasulku — Hintojen alentaminen)	12
2010/C 51/20	Asia C-281/08 P: Yhteisöjen tuomioistuimen määräys 24.11.2009 — Landtag Schleswig-Holstein v. Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Alueellisen parlamentin oikeudenkäyntikelpoisuus)	13

2010/C 51/21	Asia C-353/08: Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 9.11.2009 (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA v. Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Direktiivi 89/105/ETY — Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuus — 4 artiklan 1 kohta — Hintasulku — Hintojen alentaminen) 13	13
2010/C 51/22	Asia C-553/08 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 2.12.2009 — Powerserv Personalservice GmbH, aiemmin Manpower Personalservice GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Manpower Inc. (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 51 artiklan 1 ja 2 kohta — Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus — Vastavalitus — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki MANPOWER — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailuvuus — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky) 14	14
2010/C 51/23	Yhdistetyt asiat C-561/08 P ja C-4/09 P: Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (viides jaosto) 23.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Gerasimos Potamianos (C-561/08 P) ja Gerasimos Potamianos v. Euroopan yhteisöjen komissio (C-4/09 P) (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikainen toimihenkilö — Määräaikaisen työsopimuksen uudistamatta jättäminen — Asianomaiselle vastainen toimi) 15	15
2010/C 51/24	Asia C-85/09 P: Yhteisöjen tuomioistuimen määräys 29.10.2009 — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda v. Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Komission eri laiminlyönneistä direktiivin 93/42/ETY soveltamisessa aiheutuneen vahingon korvaamista koskeva vaatimus — Väitettyjen laiminlyöntien ja kantajalle viallisten digitaalisten kuumemittarien kaupan pitämisestä aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden puuttuminen — Selvästi perusteeton valitus) 15	15
2010/C 51/25	Asia C-143/09: Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 17.9.2009 (Fővárosi Bíróság (Unkarin tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Pannon GSM Távközlési Rt. v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Euroopan unioniin liittyminen — Direktiivi 2002/22/EY — Ajallinen soveltamisala — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta) 16	16
2010/C 51/26	Asia C-198/09: Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 9.11.2009 (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — IFB Stroder Srl v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Direktiivi 89/105/ETY — Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuus — 4 artikla — Hintojen alentaminen) 16	16
2010/C 51/27	Asia C-333/09: Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 27.11.2009 (Conseil de prud'hommes de Caenin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Sophie Noël v. SCP Brouard Daude, Pronuptia Boutiques Province SA -selvitystilassa olevan yhtiön pesänselvittäjä, Centre de Gestion et d'Étude AGS IDF EST (Ennakkoratkaisupyyntö — Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi — Kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Taloudellisiin syihin perustuva irtisanominen — Liittymäkohta yhteisön oikeuteen puuttuu — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen) 17	17
2010/C 51/28	Asia C-443/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Ordinario di Cosenza (Italia) on esittänyt 13.11.2009 — C.C.I.A.A. di Cosenza v. Grillo Star Srl Fallimento 18	18

2010/C 51/29	Asia C-504/09 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 4.12.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-183/07, Puolan tasavalta v. komissio, 23.9.2009 antamasta tuomiosta	18
2010/C 51/30	Asia C-517/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Belgia) on esittänyt 11.12.2009 — RTL Belgium SA (aiemmin TVI SA)	19
2010/C 51/31	Asia C-522/09: Kanne 15.12.2009 — komissio v. Romania	20
2010/C 51/32	Asia C-525/09: Kanne 17.12.2009 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	21
2010/C 51/33	Asia C-526/09: Kanne 17.12.2009 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	21
2010/C 51/34	Asia C-529/09: Kanne 18.12.2009 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta	21
2010/C 51/35	Asia C-531/09: Kanne 18.12.2009 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	22
2010/C 51/36	Asia C-532/09 P: Valitus, jonka Vladimir Ivanov on tehnyt 18.12.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-166/08, Ivanov v. komissio, 30.9.2009 antamasta määräyksestä	22
2010/C 51/37	Asia C-533/09: Kanne 18.12.2009 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	23
2010/C 51/38	Asia C-538/09: Kanne 21.12.2009 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	23
2010/C 51/39	Asia C-539/09: Kanne 21.12.2009 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta	24
2010/C 51/40	Asia C-540/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Regeringsrätten (Ruotsi) on esittänyt 21.12.2009 — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp v. Skatteverket	24
2010/C 51/41	Asia C-544/09 P: Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 22.12.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-21/06, Saksan liittotasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, 6.10.2009 antamasta tuomiosta	25
2010/C 51/42	Asia C-553/09 P: Valitus, jonka BCS SpA on tehnyt 23.12.2009 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-137/08, BCS SpA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 28.10.2009 antamasta tuomiosta	26
2010/C 51/43	Asia C-40/10: Kanne 25.1.2010 — Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto	27

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 51/44	Asia C-466/08: Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 17.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Kypoksen tasavalta	27
2010/C 51/45	Asia C-544/08: Unionin tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräys 4.12.2009 — Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta	27
2010/C 51/46	Asia C-548/08: Yhteisöjen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräys 12.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ruotsin kuningaskunta	28
2010/C 51/47	Asia C-15/09: Yhteisöjen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan määräys 26.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Tšekin tasavalta	28
2010/C 51/48	Asia C-42/09: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 2.12.2009 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta	28
2010/C 51/49	Asia C-171/09: Unionin tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräys 2.12.2009 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta	28
2010/C 51/50	Asia C-183/09: Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 30.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta	28
2010/C 51/51	Asia C-184/09: Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 20.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta	28
2010/C 51/52	Asia C-192/09: Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 11.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Alankomaiden kuningaskunta	28
2010/C 51/53	Asia C-206/09: Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 18.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	29
2010/C 51/54	Asia C-207/09: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 7.12.2009 — Euroopan komissio v. Slovakian tasavalta	29
2010/C 51/55	Asia C-220/09: Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 12.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Maltan tasavalta	29
2010/C 51/56	Asia C-252/09: Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 19.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta	29

Unionin yleinen tuomioistuin

2010/C 51/57	Yhdistetyt asiat T-355/04 ja T-446/04: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.1.2010 — Co-Frutta v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Yhteisön banaanien tuontimarkkinoita koskevat asiakirjat — Implisiittinen epääminen, jota seuraa nimenomainen asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Kolmansien taloudellisten etujen suojaa koskeva poikkeus — Määräaikojen noudattaminen — Jäsenvaltion ennakkosuostumus — Perusteluvelvollisuus) 30	30
2010/C 51/58	Asiat T-252/07, T-271/07 ja T-272/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.1.2010 — Sungro ym. v. neuvosto ja komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Yhteinen maatalouspolitiikka — Puuvillaa koskevan yhteisön tukijärjestelmän muuttaminen — Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 a luku, joka on sisällytetty kyseiseen asetukseen asetuksen (EY) N:o 864/2004 1 artiklan 20 kohdalla — Kyseisten säännösten kumoaminen yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla — Syy-yhteys) 30	30
2010/C 51/59	Asia T-460/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.1.2010 — Nokia v. SMHV — Medion (LIFE BLOG) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin LIFE BLOG rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki LIFE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Rekisteröinnin osittainen epääminen) 31	31
2010/C 51/60	Asia T-355/08 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.1.2010 — De Fays v. komissio (Muutoksenhaku — Vastavalitus — Henkilöstö — Virkamiehet — Lomat — Sairausloma — Luvaton poissaolo, joka on todettu lääkärintarkastuksen perusteella — Vaikutus vuosiloman kestoon — Palkan menettäminen) 31	31
2010/C 51/61	Asia T-254/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 22.12.2009 — Associazione Giùlemanidal-lajuve v. komissio (EY 81 ja EY 82 artiklan väitetty rikkomien — Kantelu — Laiminlyöntikanne — Laiminlyönnin korjaavan komission kannan määrittely — Lausunnon antamisen raukeaminen) 32	32
2010/C 51/62	Asia T-71/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.1.2010 — Química Atlántica v. komissio (Laiminlyöntikanne — Kannan määrittely — Vahingonkorvauskanne — Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohta — Tutkimatta jättäminen) 32	32
2010/C 51/63	Asia T-95/09 R II: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.1.2010 — United Phosphorus v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Direktiivi 91/414/ETY — Päätös napropamidin jättämisestä sisällyttämättä direktiivin 91/414 liitteeseen I — Täytäntöönpanon lykkäämistoimen soveltamisen jatkaminen) 32	32
2010/C 51/64	Asia T-446/09 R: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 8.1.2010 — Escola Superior Agrária de Coimbra v. komissio (Välitoimimenettely — Life-ohjelma — Osan maksetuista määristä palauttaminen — Perimismääräys — Maksukehotus — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Taloudellinen vahinko — Poikkeukselliset olosuhteet — Kiireellisuuden puuttuminen) 33	33
2010/C 51/65	Asia T-464/09: Kanne 20.11.2009 — Euroopan komissio v. New Acoustic Music ja Anna Hildur Hildibrandsdottir 33	33

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 51/66	Asia T-486/09: Kanne 4.12.2009 — Puola v. komissio	34
2010/C 51/67	Asia T-498/09 P: Valitus, jonka Petrus Kerstens on tehnyt 9.12.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-102/07, Kerstens v. komissio, 29.9.2009 antamasta tuomiosta	35
2010/C 51/68	Asia T-502/09: Kanne 11.12.2009 — Inovis v. SMHV — Sonaecom (INOVIS)	35
2010/C 51/69	Asia T-503/09: Kanne 16.12.2009 — Cybergun v. SMHV — Umarex Sportwaffen (AK 47)	36
2010/C 51/70	Asia T-505/09: Kanne 16.12.2009 — Carlyle v. SMHV — Mascha & Regner Consulting (CAFE CARLYLE)	36
2010/C 51/71	Asia T-506/09: Kanne 16.12.2009 — Carlyle v. SMHV — Mascha & Regner Consulting (THE CARLYLE)	37
2010/C 51/72	Asia T-513/09: Kanne 22.12.2009 — Baena Grupo v. SMHV — Neuman ja Galdeano del Sel (tavaramerkit ja mallit)	37
2010/C 51/73	Asia T-514/09: Kanne 31.12.2009 — De Post v. komissio	38
2010/C 51/74	Asia T-515/09 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 21.12.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-3/08, Marcuccio v. komissio, 7.10.2009 antamasta määräyksestä	39
2010/C 51/75	Asia T-516/09 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 21.12.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-122/07, Marcuccio v. komissio, 7.10.2009 antamasta määräyksestä	40
2010/C 51/76	Asia T-517/09: Kanne 21.12.2009 — Alstom v. komissio	40
2010/C 51/77	Asia T-519/09: Kanne 23.12.2009 — Toshiba v. Euroopan komissio	41
2010/C 51/78	Asia T-521/09: Kanne 21.12.2009 — Areva T&D v. komissio	42
2010/C 51/79	Asia T-522/09: Kanne 21.12.2009 — Gemmi Furs v. SMHV — Lemmi-Fashion (GEMMI)	43
2010/C 51/80	Asia T-523/09: Kanne 23.12.2009 — Smart Technologies v. SMHV (WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH)	44
2010/C 51/81	Asia T-524/09: Kanne 24.12.2009 — Meredith Corporation v. SMHV (BETTER HOMES AND GARDENS)	44
2010/C 51/82	Asia T-528/09: Kanne 30.12.2009 — Hubei Xinyegang Steel v. neuvosto	45

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN JA LAITOSTEN TIEDOTTEET

UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2010/C 51/01)***Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti***

EUVL C 37, 13.2.2010

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 24, 30.1.2010

EUVL C 11, 16.1.2010

EUVL C 312, 19.12.2009

EUVL C 297, 5.12.2009

EUVL C 282, 21.11.2009

EUVL C 267, 7.11.2009

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Lausunnot)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009
— Euroopan komissio v. Suomen tasavalta

(Asia C-284/05) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättäminen —
Puolustustarvikkeiden tulliton maahantuonti)

(2010/C 51/02)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Wilms ja P. Aalto)

Vastaaja: Suomen tasavalta (asiamiehet: T. Pynnä, E. Bygglin,
J. Heliskoski ja A. Guimaraes-Purokoski)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamies: J. Molde), Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja U. Forsthoff), Helleenien tasavalta (asiamiehet: E.-M. Mamouna ja K. Boskovits), Italian tasavalta (asiamies: I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. De Bellis), Portugalin tasavalta (asiamies: L. Inez Fernandes) ja Ruotsin kuningaskunta (asiamies: A. Falk)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1) 2, 9, 10 ja 11 artiklan ja 31.5.2000 jälkeisen kauden osalta yhteisöjen

omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1) rikkominen — Puolustustarvikkeiden ja sotilaalliseen ja siviilikäyttöön tarkoitettujen kaksikäyttötuotteiden tulliton tuonti

Tuomiolauselmä

- 1) Suomen tasavalta ei ole noudattanut EY 26 artiklan, yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 20 artiklan ja näin ollen yhteisön tullitariffin mukaisia velvoitteitaan, koska se on vapauttanut puolustustarvikkeiden tuonnin tullista vuosina 1998–2002, eikä se ole myöskään noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89, sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.1996 annetulla neuvoston asetuksella (Euratom, EY) N:o 1355/96, 2 ja 9–11 artiklan ja yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 samojen artiklojen mukaisia velvoitteitaan, koska se on kieltäytynyt laskemasta, toteamasta ja asettamasta komission käyttöön tuontiin liittyviä omia varoja ja koska se on kieltäytynyt maksamasta viivästyskorkoa siitä, että mainittuja omia varoja ei ole asetettu Euroopan yhteisöjen komission käyttöön.
- 2) Suomen tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Helleenien tasavalta, Italian tasavalta, Portugalin tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 271, 29.10.2005.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009
— Euroopan komissio v. Ruotsin kuningaskunta**

(Asia C-294/05) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden ja sekä siviili- että sotilaskäyttöön tarkoitettujen kaksikäyttötutteen tullen maahantuonti)

(2010/C 51/03)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Ström van Lier, P. Dejmek ja G. Wilms)

Vastaaja: Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: A. Kruse ja A. Falk)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehenään: M. Lumma), Suomen tasavalta (asiamiehenään: J. Heliskoski) ja Tanskan kuningaskunta (asiamiehenään: J. Molde)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1), sellaisena kuin se oli säädettyä ennen 31.5.2000, ja tämän ajankohdan jälkeen yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1) 2, 9, 10 ja 11 artiklan rikkominen — Sotatarvikkeiden ja sekä siviili- että sotilaskäyttöön tarkoitettujen tuotteiden tullivapaa maahantuonti

Tuomiolauselmä

1) Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89, sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.1996 annetulla neuvoston asetuksella (Euratom, EY) N:o 1355/96, 2 ja 9–11 artiklan mukaisia velvoitteitaan 31.5.2000 saakka ja kyseisestä päivämäärästä alkaen yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 samojen artiklojen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole todennut ja maksanut Euroopan yhteisöjen komissiolle sellaisia omia varoja, jotka ovat jääneet kantamatta ajanjaksona 1.1.1998–

31.12.2002 puolustustarvikkeiden ja sekä siviili- että sotilaskäyttöön tarkoitettujen tuotteiden tuonnin osalta, ja koska se ei ole maksanut viivästyskorkoa, joka liittyy siihen, ettei kyseisiä omia varoja ollut maksettu Euroopan yhteisöjen komissiolle.

2) Ruotsin kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Saksan liittotasavalta, Suomen tasavalta ja Tanskan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 217, 3.9.2005.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009
— Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta**

(Asia C-372/05) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden tullen maahantuonti)

(2010/C 51/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Cattabriga, G. Wilms, D. Triantafyllou ja H. Støvlbæk)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja C. von Donat)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamiehenään J. Bering Liisberg), Helleenien tasavalta (asiamiehenään E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou ja K. Boskovits) ja Suomen tasavalta (asiamiehenään E. Bygglin ja A. Guimaraes-Purokoski)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1) ja 31.5.2000 jälkeen yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1) 2, 9, 10 ja 11 artiklan rikkominen — Puolustustarvikkeiden tullivapaa tuonti

Tuomiolauselmä

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89, sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.1996 annetulla neuvoston asetuksella (Euratom, EY) N:o 1355/96, 2 ja 9–11 artiklan mukaisia velvoitteitaan ja yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 samojen artiklojen mukaisia velvoitteitaan, koska se on kieltäytynyt laskemasta, toteamasta ja asettamasta Euroopan yhteisöjen komission käyttöön puolustustarvikkeiden maahantuontiin ajanjaksona 1.1.1998–31.12.2002 liittyviä omia varoja ja koska se on kieltäytynyt maksamasta viivästyskorkoja sen perusteella, ettei mainittuja omia varoja asetettu Euroopan yhteisöjen komission käyttöön.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tanskan kuningaskunta, Helleenien tasavalta ja Suomen tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 296, 26.11.2005.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009
— Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-387/05) (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Sekä siviili- että sotilaskäyttöön tarkoitetun kaksikäyttömateriaalin tulliton maahantuonti)

(2010/C 51/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Wilms, L. Visaggio ja C. Cattabriga)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamiehet: I. M. Braguglia ja avvocato dello Stato G. De Bellis)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamies: J. Bering Liisberg), Helleenien tasavalta (asiamiehet: E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou ja K. Boskovits), Portu-

galin tasavalta (asiamiehet: C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes ja J. Gomes), Suomen tasavalta (asiamies: A. Guimaraes-Purokoski),

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 26 artiklan ja tullilainsäädännön useiden säännösten (yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 20 artiklan, yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1) 2, 9 ja 10 artiklan sekä 17 artiklan 1 kohdan sekä 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1) vastaavien säännösten) rikkominen — Siviili- ja sotilaskäyttöön tarkoitetun materiaalin tuominen tullitta — Kieltäytyminen laskemasta summia, jotka olisi pitänyt kantaa ja asettaa käyttöön yhteisöjen omina varoina

Tuomiolauselmä

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut yhtäältä EY 26 artiklan, yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 20 artiklan ja näin ollen yhteisön tullitariffin mukaisia velvoitteitaan ja toisaalta yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89, sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.1996 annetulla neuvoston asetuksella (Euratom, EY) N:o 1355/96, 2, 9 ja 10 artiklan ja 17 artiklan 1 kohdan ja yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 samojen artiklojen mukaisia velvoitteitaan, koska se on vapauttanut sekä siviili- että sotilaskäyttöön tarkoitetun materiaalin tuonnin tulleista ajanjaksona 1.1.1999–31.12.2002 ja koska se on kieltäytynyt laskemasta, toteamasta ja asettamasta Euroopan yhteisöjen komission käyttöön sellaisia omia varoja, jotka ovat jääneet kyseisen vapautuksen perusteella kantamatta, ja maksamasta sellaisia viivästyskorkoja, jotka se on velvollinen maksamaan sen takia, ettei kyseisiä omia varoja ole määräajassa asetettu Euroopan yhteisöjen komission käyttöön.

- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 3) Tanskan kuningaskunta, Helleenien tasavalta, Portugalin tasavalta ja Suomen tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 22, 28.1.2006.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009
— Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta**

(Asia C-409/05) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden tulliton maahantuonti)

(2010/C 51/06)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Cattabriga, D. Triantafyllou, H. Støvlbæk ja G. Wilms)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: A. Samoni-Rantou, E.-M. Mamouna ja K. Boskovits)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamies: J. Bering Liisberg), Italian tasavalta (asiamies: I. Braguglia ja avvocato dello Stato G. De Bellis), Portugalin tasavalta (asiamiehet: C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes ja J. Gomes), ja Suomen tasavalta (asiamiehet: J. Heliskoski ja A. Guimaraes-Purokoski)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 tehdyn neuvoston päätöksen N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1) 2, 9, 10 ja 11 artiklan rikkominen ja 31.5.2000 jälkeiseltä ajalta yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1) rikkominen — Puolustustarvikkeiden tulliton maahantuonti

Tuomiolauselmä

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89, sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.1996 annetulla neuvoston asetuksella (Euratom, EY) N:o 1355/96, 2 ja 9–11 artiklan mukaisia velvoitteitaan 31.5.2000 saakka ja kyseisestä päivästä alkaen yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 samojen artiklojen mukaisia velvoitteitaan, koska se on kieltäytynyt laskemasta ja maksamasta Euroopan yhteisöjen komissiolle sellaisia

omia varoja, jotka ovat jääneet kantamatta ajanjaksona 1.1.1998–31.12.2002 ja jotka koskevat puolustusmateriaalin tullitonta tuontia, ja koska se on kieltäytynyt maksamasta viivästyskorkoa, joka perustuu siihen, ettei mainittuja omia varoja ole maksettu Euroopan yhteisöjen komissiolle.

- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 3) Tanskan kuningaskunta, Italian tasavalta, Portugalin tasavalta ja Suomen tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 10, 14.1.2006.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009
— Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta**

(Asia C-461/05) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden tulliton maahantuonti)

(2010/C 51/07)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Cattabriga, G. Wilms, D. Triantafyllou ja H. Støvlbæk)

Vastaaja: Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: J. Molde, J. Bering Liisberg ja B. Weis Fogh)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Helleenien tasavalta (asiamiehet: E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou ja K. Boskovits), Portugalin tasavalta (asiamiehet: C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes ja J. Gomes) ja Suomen tasavalta (asiamiehet: E. Bygglin ja A. Guimaraes-Purokoski)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1) ja 31.5.2000 jälkeisen ajanjakson osalta yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1) 2, 9, 10 ja 11 artiklan rikkominen — Puolustustarvikkeiden tulliton tuonti

Tuomiolauselmä

- 1) Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89, sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.1996 annetulla neuvoston asetuksella (Euratom, EY) N:o 1355/96, 2 ja 9–11 artiklan mukaisia velvoitteitaan 31.5.2000 saakka eikä kyseisestä päivästä alkaen yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 samojen artiklojen mukaisia velvoitteitaan, koska se on kieltäytynyt laskemasta ja maksamasta Euroopan yhteisöjen komissiolle sellaista omien varojen määrää, joka on jätetty kantamatta ajanjaksolla 1.1.1998–31.12.2000 ja joka liittyy puolustusmateriaalin tullitomaan maahantuontiin, ja koska se on kieltäytynyt suorittamasta viivästyskorkoja sen vuoksi, ettei se ole maksanut kyseisiä omia varoja Euroopan yhteisöjen komissiolle.
- 2) Tanskan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Helleenien tasavalta, Portugalin tasavalta ja Suomen tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 48, 25.2.2006.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.12.2009
— Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-239/06) (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Puolustustarvikkeiden tulliton maahantuonti)

(2010/C 51/08)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Wilms, C. Cattabriga ja L. Visaggio)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. De Bellis)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Helleenien tasavalta (asiamiehet: E.-M. Mamouna, A. Samoni-Rantou ja M. K. Boskovits) ja Suomen tasavalta (asiamies: A. Guimaraes-Purokoski)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom sovel-

tamisesta 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1) 2, 9, 10 ja 11 artiklan sekä yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1) vastaavien säännösten rikkominen — Sotilaallisten varusteiden tuontimaksuista vapauttaminen — Kieltäytyminen laskemasta summia, jotka olisi pitänyt kantaa ja siirtää yhteisön omiin varoihin

Tuomiolauselmä

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89, sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.1996 annetulla neuvoston asetuksella (Euratom, EY) N:o 1355/96, 2 ja 9–11 artiklan ja yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 samojen artiklojen mukaisia velvoitteitaan, koska se on ajanjaksona 1.1.1998–31.12.2002 vapauttanut puolustusmateriaalin tuonnin tulleista ja koska se on kieltäytynyt laskemasta, toteamasta ja asettamasta Euroopan yhteisöjen komission käyttöön sellaisia omia varoja, jotka ovat jääneet kyseisen vapautuksen perusteella kantamatta, ja maksamasta sellaisia viivästyskorkoja, jotka se on velvollinen maksamaan sen takia, ettei kyseisiä omia varoja ole määrääjässä asetettu Euroopan yhteisöjen komission käyttöön.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Helleenien tasavalta ja Suomen tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 178, 29.7.2006.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.12.2009 (Hof van beroep te Brusselin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Spector Photo Group NV ja Chris Van Raemdonck v. Commissie voor het Bank-, Financier- en Assurantiewezen (CBFA)

(Asia C-45/08) (¹)

(Direktiivi 2003/6 — Sisäpiirikaupat — Sisäpiiritietojen käyttö — Seuraamukset — Edellytykset)

(2010/C 51/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Spector Photo Group NV ja Chris Van Raemdonck

Vastaaja: Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hof van beroep te Brussel — Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY (EUVL L 96, s. 16) 2 ja 14 artiklan tulkinta ja direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta 22.12.2003 annetun komission direktiivin 2003/124/EY (EUVL L 339, s. 70) 1 artiklan tulkinta — Sisäpiiritietojen käyttö — Täydellinen yhdenmukaistaminen, jossa jäsenvaltioille ei ole jätetty mitään harkintavaltia sisäpiirikaupan määrittämisen osalta — Määrättävissä olevat seuraamukset — Edellytykset

Tuomiolauselman

- 1) Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se, että tämän säännöksen toisessa alakohdassa tarkoitettu henkilö, jolla on hallussaan sisäpiiritietoa, hankkii tai luovuttaa tai yrittää hankkia tai luovuttaa omaan tai toisen lukuun suoraan tai välillisesti rahoitusvälineitä, joita kyseinen tieto koskee, tarkoittaa, että kyseinen henkilö on "käyttänyt tätä tietoa" mainituksessa säännöksessä tarkoitettulla tavalla, jollei muuta johdu puolustautumisoikeuksien kunnioittamisesta ja erityisesti oikeudesta saada kumota tällainen oletama. Se, onko kyseinen henkilö rikkonut sisäpiirikauppojen kieltoa, on selvitettävä tarkastelemalla mainitun direktiivin tarkoitusta, jona on suojata rahoitusmarkkinoiden luotettavuutta ja lujittaa sijoittajien luottamusta, johon vaikuttaa muun muassa mielenrauha siitä, että sijoittajia kohdellaan yhdenvertaisesti ja suojataan sisäpiiritietojen perusteettomalta käytöltä.
- 2) Direktiivin 2003/6 14 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sisäpiirikaupasta saatava taloudellinen etu voi olla merkityksellinen seikka määritettäessä tehokasta, oikeasuhteista ja varoittavaa seuraamusta. Tällaisen taloudellisen edun laskentatapa ja erityisesti huomioon otettava ajankohta tai ajanjakso kuuluvat kansallisen oikeuden alaan.
- 3) Direktiivin 2003/6 14 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jos jäsenvaltio on säätänyt kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten lisäksi mahdollisuudesta määrätä rikosoikeudellinen rahamääräinen seuraamus, hallinnollisen seuraamuksen tehokkuuden, oikeasuhteisuuden ja varoittavuuden arvioinnissa ei ole otettava huomioon myöhemmän rikosoikeudellisen seuraamuksen mahdollisuutta ja/tai tasoa.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.12.2009 (Audiencia Provincial de Salamanca (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Eva Martín Martín v. EDP Editores SL

(Asia C-227/08) ⁽¹⁾

(Direktiivi 85/577/ETY — Direktiivin 4 artikla — Kuluttajansuoja — Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvotellut sopimukset — Peruuttamisoikeus — Elinkeinoonharjoittajalla oleva ilmoitusvelvollisuus — Sopimuksen mitättömyys — Aiheelliset toimenpiteet)

(2010/C 51/10)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Salamanca

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Eva Martín Martín

Vastaaja: EDP Editores SL

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Audiencia Provincial de Salamanca — Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20.12.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/577/ETY (EYVL L 372, s. 31) 4 artiklan tulkinta — EY 3, EY 95 ja EY 153 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 artikla — Peruuttamisoikeus — Elinkeinoonharjoittajan velvollisuus antaa tiettyjä tietoja — Kuluttajansuojatoimenpiteet tilanteessa, jossa velvollisuutta ei ole täytetty — Sopimuksen mitättömyys ja kansallisen tuomioistuimen toimivalta

Tuomiolauselman

Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20.12.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/577/ETY 4 artikla ei ole esteenä sille, että kansallinen tuomioistuin julistaa viran puolesta mitättömäksi tämän direktiivin soveltamisalaa kuuluvan sopimuksen sillä perusteella, että kuluttajalle ei ole ilmoitettu hänellä olevasta peruuttamisoikeudesta, vaikkei kuluttaja ole missään vaiheessa vedonnut tähän mitättömyyteen toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 26.4.2008.

⁽¹⁾ EUVL C 223, 30.8.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.12.2009
— Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-248/08) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Asetus (EY) N:o 1774/2002 — 4 artiklan 2 kohdan a ja c alakohda, 5 artiklan 2 kohdan c alakohda, 6 artiklan 2 kohdan b alakohda, 10–15 artikla ja 17, 18 ja 26 artikla — Eläimistä saatavat sivutuotteet — Jätteet — Hautaaminen ilman edeltävää käsittelyä — Virallisten tarkastusten puuttuminen — Laitteet eläimistä saatavien sivutuotteiden hallinnan turvallisuuden takaamiseksi — Tila — Hyväksynnän puuttuminen — Erikseen määritellyn riskiaineen polttaminen — Asianmukaisten prosessien puuttuminen)

(2010/C 51/11)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Tserepa-Lacombe ja A. Markoulli)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: V. Kontolaimos, S. Charitaki, E.-M. Mamouna ja Chalkias)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3.10.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 (EYVL L 273, s. 1) 4 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 2 kohdan, 10–15 artiklan sekä 17, 18 ja 26 artiklan noudattamatta jättäminen — Eläimistä saatavien sivutuotteiden hautaaminen ilman edeltävää käsittelyä — Virallisten tarkastusten puuttuminen

Tuomiolauselmia

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3.10.2002 annetun asetuksen (EY) N:o 1774/2002 4 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdan, 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan, 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 10–15 artiklan ja 17, 18 ja 26 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole asianmukaisesti soveltanut eikä pannut kyseistä asetusta täytäntöön siltä osin kuin kysymys on hautaamisesta kaatopaikalle ilman edeltävää käsittelyä, virallisten tarkastusten puuttumisesta, laitteista eläimistä saatavien sivutuotteiden hallinnan turvallisuuden takaamiseksi ja erikseen määritellyn riskiaineen polttamisesta.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 209, 15.8.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.12.2009 (Consiglio di Stato (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare (CoNISMa) v. Regione Marche

(Asia C-305/08) ⁽¹⁾

(Julkiset palveluhankinnat — Direktiivi 2004/18 — ”Ura-koitsijan”, ”tavarantoimittajan” ja ”palvelujen suorittajan” käsitteet — ”Taloudellisen toimijan” käsite — Yliopistot ja tutkimuslaitokset — Yliopistoista ja julkishallinnon yksiköistä koostuva konsortio (consorzio) — Sääntöjenmukainen ensisijaisesti voittoa tavoittelematon tarkoitus — Mahdollisuus osallistua julkista hankintaa koskevaan menettelyyn)

(2010/C 51/12)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Consorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare (CoNISMa)

Vastaaja: Regione Marche

Oikeudenkäynnin kohde

Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun direktiivin 18/2004/ETY (EUVL L 134, s. 114) tulkinta — Laitosten, joiden tarkoitus ei ole voiton tavoittelu vaan tutkimus, kuten yliopistojen, sulkeminen geofysikaalisten tutkimuspalvelujen hankintaa koskevan julkisen hankintamenettelyn ulkopuolelle

Tuomiolauselmia

- 1) Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 8 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan säännöksiä, joissa viitataan ”taloudellisen toimijan” käsitteeseen, on tulkittava siten, että ne mahdollistavat yliopistojen ja tutkimuslaitosten sekä yliopistoista ja julkishallinnon yksiköistä koostuvien ryhmittymien kaltaisten yksiköiden, jotka eivät ensisijaisesti tavoittele voittoa, joilla ei ole yritykselle tyypillistä organisaatorakennetta ja jotka eivät toimi säännöllisesti markkinoilla, osallistumisen julkista palveluhankintaa koskevaan menettelyyn.

2) Direktiiviä 2004/18 on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansallisen lainsäädännön tulkinna, jossa kielletään yliopistojen ja tutkimuslaitosten kaltaisten yksiköiden, jotka eivät ensisijaisesti tavoittele voittoa, osallistuminen julkista hankintaa koskevaan menettelyyn, kun tällaisille yksiköille on kansallisessa oikeudessa annettu oikeus tarjota kyseisen hankinnan kohteena olevia palveluja.

(¹) EUVL C 247, 27.9.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.12.2009 (Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Serrantoni Srl, Consorzio stabile edili scrl v. Comune di Milano

(Asia C-376/08) (¹)

(Julkiset rakennusurakat — Direktiivi 2004/18/EY — EY 43 ja EY 49 artikla — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Yritysten ryhmittymät — Se, että consorzio stabilea (pysyvä konsortio) ja siihen kuuluvaa yritystä on kielletty osallistumasta samaan julkiseen hankintaan)

(2010/C 51/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Serrantoni Srl ja Consorzio stabile edili scrl

Vastaaja: Comune di Milano

Muut osapuolet: Bora Srl Construzioni edili, Unione consorzi stabili Italia (UCSI) ja Associazione nazionale imprese edili (ANIEM),

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — EY 39, 43, 49 ja 81 artiklan sekä julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun direktiivin 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114) 4 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa

säädetään, että taloudellisista toimijoista koostuvaan ryhmittymään kuuluvat yritykset suljetaan automaattisesti menettelyn ulkopuolelle, jos ryhmittymä osallistuu menettelyyn

Tuomiolauselmä

Yhteisön oikeutta on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kysymyksessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään sellaisen julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelyn osalta, jonka arvo jää alle julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn kynnysarvon, mutta johon liittyy varma rajat ylittävä intressi, sekä pysyvän konsortion että sen jäsenyritysten automaattisesta pois-sulkemisesta julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekomenettelystä ja niille määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista, jos jäsenyritykset ovat esittäneet tämän konsortion kanssa kilpailevia tarjouksia tässä samassa hankintamenettelyssä, vaikka konsortion tarjousta ei ole jätetty näiden yritysten lukuun eikä intressissä.

(¹) EUVL C 327, 20.12.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.12.2009 (Finanzgericht Baden-Württembergin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Swiss Caps AG v. Hauptzollamt Singen

(Yhdistetyt asiat C-410/08–C-412/08) (¹)

(Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluo-kittelu — Nimikkeet 1515, 1517, 2106 ja 3004 — Gelatiinikapselit — Kala-, vehnänalkio- ja mustakuminaöljyt — Pakkauspäällyksien ja pakkausaineiden käsite)

(2010/C 51/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Baden-Württemberg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Swiss Caps AG

Vastaaja: Hauptzollamt Singen

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksa) — Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteen I tulkinta — Nimikkeet 1517 (Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen tai öljyjen jakeista, muut kuin nimikkeen 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet) ja 2106 (Muualla kuulumattomat elintarvikevalmisteet) — Liitteen I ensimmäisen osan ensimmäisen luvun A kohdan 5 säännön b alakohta — Sellaisen valmisteen luokittelu, joka sisältää tiivistettyä kalaöljyä, johon on lisätty E-vitamiinia ja joka sisältyy liivateesta, glyserolista ja vedestä valmistettuun kapseliin — Pakkausaineen tai pakkauspäällyksen käsite

Tuomiolauselmia

Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteeseen I, sellaisena kuin se on muutettuna 13.10.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2388/2000, sisältyvää yhdistettyä nimikkeistöä on tulkittava siten, että

- ravintolisiksi tarkoitetut elintarvikevalmisteet, jotka ovat sellaisten kapselien muodossa, joiden sisällä on 600 mg kylmäpuristettua, tiivistettyä kalaöljyä ja 22,8 mg E-vitamiiniä, joiden kuori koostuu 212,8 mg:sta liivatesta, 77,7 mg:sta glyserolia ja 159,6 mg:sta puhdistettua vettä
- ravintolisiksi tarkoitetut elintarvikevalmisteet, jotka ovat sellaisten kapselien muodossa, joiden sisällä on 580 mg vehnänalkioöljyä ja joiden kuori koostuu 250 mg:sta tärkkelysrakeista
- ravintolisiksi tarkoitetut elintarvikevalmisteet, jotka ovat sellaisten kapselien muodossa, joiden sisällä on 500 mg kylmäpuristettua mustakuminaöljyä, 38,7 mg soijaöljyä, 18,8 mg E-vitamiinia, 16 mg voirasvaa, 10 mg lesitiiniä, 8,2 mg vahaa, 8 mg kalsium-pantotenaattia, 0,2 mg foolihappoa ja 0,11 mg biotiinia ja joiden kuori koostuu 313,97 mg:sta liivateliuosta (47,3 % liivatesta, 17,2 % glyseriiniä ja 35,5 % vettä), 4,30 mg:sta tahnaa, joka koostuu 50-prosenttisesti titaanidioksidista ja 50-prosenttisesti glyseriinistä, ja 1,73 mg:sta tahnaa, joka koostuu 25-prosenttisesti kinoliininkeltaisesta ja 75 prosenttisesti glyseriinistä,

kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 2106.

(¹) EUVL C 313, 6.12.2008.
EUVL C 327, 20.12.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 23.12.2009 — Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-455/08) (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 89/665/ETY ja 92/13/ETY — Julkiset tavaranhankinnat ja rakennusurakat — Muutoksenhaku hankintapäätöksestä — Tehokkaan muutoksenhaun takaaminen — Hankintapäätöksen niille tarjoajille, joiden tarjousta ei ole hyväksytty, ilmoittamisen ja asianomaisen hankintasopimuksen allekirjoittamisen välillä noudatettava vähimmäisodotusaika)

(2010/C 51/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Zavvos ja M. Konstantinidis)

Vastaaja: Irlanti (asiamies: D. O'Hagan)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY (EYVL L 395, s. 33) 1 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan 1 kohdan rikkominen — Vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY (EYVL L 76, s. 14) 1 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan 1 kohdan rikkominen — Velvollisuus säätää kansallisessa lainsäädännössä tehokkaasta ja nopeasta muutoksenhakumenettelystä, jolla hylätty tarjoaja voi saada hankintapäätöksen kumotuksi — Muutoksenhaun määraajat

Tuomiolauselmia

- 1) Irlanti ei ole noudattanut julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18.6.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/50/ETY, 1 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan 1 kohdan sekä vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/13/ETY 1 artiklan

1 kohdan ja 2 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on vahvistanut vuoden 2006 hallinnollisen määräyksen (Statutory Instrument) N:o 329 49 §:ssä sekä vuoden 2007 hallinnollisen määräyksen (Statutory Instrument) N:o 50 51 §:ssä hankintaviranomaisten ja -yksikköjen päätösten ja niiden perustelujen tarjoajille ilmoittamista koskevat säännöt tavalla, että siihen mennessä, kun tarjouksentekijät saavat tietää yksityiskohtaisesti heidän tarjoustensa hylkäämisperusteet, sopimuksen tekemistä koskeva odotusaika on saattanut jo päättyä.

2) Irlanti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 32, 7.2.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 17.12.2009 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-505/08) (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2005/36/EY — Ammattipätevyyden tunnustaminen — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2010/C 51/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja M. Adam)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja N. Graf Vitzthum)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY (EUVL L 255, s. 22) noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ei ole toteutettu määräajassa

Tuomiolauselmä

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä eikä ole ilmoittanut niitä komissiolle.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 19, 24.1.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 17.12.2009 (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Angelo Rubino v. Ministero dell'Università e della Ricerca

(Asia C-586/08) (¹)

(Direktiivi 2005/36/EY — Tutkintojen tunnustaminen — Säännellyn ammatin käsite — Menettely, jossa valitaan ennalta vahvistettu määrä henkilöitä vertailevan arvioinnin perusteella ja jossa myönnetään nimike, joka on voimassa vain rajatun ajan — Kansallinen tieteellinen kelpoisuus — Yliopisto-opettaja)

(2010/C 51/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Angelo Rubino

Vastaaja: Ministero dell'Università e della Ricerca

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — EY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan, EY 47 artiklan ja ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY tulkinna — Kansallinen sääntely, jonka nojalla toisessa jäsenvaltiossa hankittua yliopisto-opettajan ammattipätevyyttä ei voida tunnustaa

Tuomiolauselmä

Se, että tiettyyn ammattiin pääsy on varattu hakijoille, jotka on hyväksytty menettelyssä, jossa hakijoiden vertailevan arvioinnin pikeminkin kuin absoluuttisten arviointiperusteiden perusteella valitaan ennalta vahvistettu määrä henkilöitä ja jossa myönnetään nimike, joka on voimassa vain rajatun ajan, ei merkitse sitä, että kyseistä ammattia on pidettävä ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna säänneltynä ammatina.

EY 39 ja EY 43 artikla velvoittavat kuitenkin siihen, että muissa jäsenvaltioissa hankittu pätevyys tunnustetaan sen arvon edellyttämällä tavalla ja että se otetaan asianmukaisesti huomioon tällaisessa menettelyssä.

(¹) EUVL C 55, 7.3.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.12.2009
— Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-120/09) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 1999/31/EY — Jätteiden sijoittaminen kaatopaikalle — Käsitteet ”maanalainen varasto”, ”kaatopaikkakaasu” ja ”eluaatti” — Velvollisuus määrittää kynnystaso, jonka ylittyessä voidaan katsoa, että kaatopaikka-alueella on huomattava haitallinen ympäristövaikutus pohjavesien laatuun — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti Vallonian hallintoalueen osalta)

(2010/C 51/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. van Beek ja J.-B. Laignelot)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta (asiamies: T. Materne)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY (EYVL L 182, s. 1) 2 artiklan f, j ja k alakohtaa sekä liitteessä III olevan 4 kohdan C alakohtaa ei ole saatettu täysimääräisesti osaksi Vallonian oikeutta — Käsitteet ”maanalainen varasto”, ”kaatopaikkakaasu” ja ”eluaatti” — Velvollisuus määrittää kynnystaso, jonka ylittyessä voidaan katsoa, että kaatopaikka-alueella on huomattava haitallinen ympäristövaikutus pohjavesien laatuun

Tuomiolauselmä

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole varmistanut tämän direktiivin 2 artiklan f, j ja k alakohdan sekä liitteessä III olevan 4 kohdan C alakohdan saattamista osaksi Vallonian oikeutta.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 141, 20.6.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 9.11.2009 (Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyynnöt) — Roche SpA (C-450/07) ja Federazione nazionale unitaria dei Titolari di Farmacia italiani (Federfarma) (C-451/07) v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute

(Yhdistetyt asiat C-450/07 ja C-451/07) ⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Direktiivi 89/105/ETY — Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuus — 4 artikla — Hintasulku — Hintojen alentaminen)

(2010/C 51/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale amministrativo regionale del Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Roche SpA

Vastaajat: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale amministrativo regionale del Lazio — Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin N:o 89/105/ETY (EYVL L 40, s. 8) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan tulkinta — Lääkkeet, joita koskee hintasulku — Mahdollisen hintojen alentamisen yhteydessä noudatettavat menettelytavat

Määräysosa

- 1) Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin N:o 89/105/ETY 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että mikäli tässä säännöksessä säädettyjä vaatimuksia noudatetaan, jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa yleisiä toimenpiteitä kaikkien lääkkeiden tai tiettyjen lääkeryhmien hintojen alentamiseksi, vaikka ennen tällaisia toimenpiteitä ei ole määrätty kyseisiä hintoja koskevasta hintasulusta.
- 2) Direktiivin 89/105 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että mikäli tässä säännöksessä säädettyjä vaatimuksia noudatetaan, kaikkien lääkkeiden tai tiettyjen lääkeryhmien hintojen alentamista koskevat toimenpiteet ovat mahdollisia useita kertoja yhden vuoden aikana, ja ne voidaan toistaa useiden vuosien ajan.

3) Direktiivin 89/105 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tämä säännös ei ole esteenä sille, että toimenpiteitä kaikkien lääkkeiden tai tiettyjen lääkeryhmien hintojen valvomiseksi toteutetaan kulujen arviointien perusteella, jos mainitussa säännöksessä säädettyjä vaatimuksia noudatetaan ja jos arvioinnit perustuvat puolueettomiin ja todennettavissa oleviin seikkoihin.

4) Direktiivin 89/105 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioiden asiana on määrittää direktiivissä asetettua avoimuuden tavoitetta sekä mainitussa säännöksessä säädettyjä vaatimuksia noudattaen kriteerit, joiden perusteella on kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla tavalla todennettava makroekonomiset olosuhteet, ja että näinä kriteereinä voivat olla pelkästään lääkekulut, kaikki terveydenhuoltomenot tai vielä muutkin menot.

5) Direktiivin 89/105 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että:

— jäsenvaltioiden on kaikissa tapauksissa säädettävä sellaisen yrityksen, jota koskee toimenpide kaikkia lääkkeitä tai tiettyjä lääkeryhmiä koskevaksi hintasuluksi tai näiden hintojen alentamiseksi, mahdollisuudesta hakea poikkeusta tällaisten toimenpiteiden nojalla määrätystä hinnasta,

— niiden on huolehdittava, että tällaisesta hakemuksesta tehdään perusteltu päätös, ja

— kyseessä olevan yrityksen konkreettinen osallistuminen mainittuja toimenpiteitä koskevaan päätöksentekoon ilmenee yhtäältä siinä, että sen on perusteltava riittävästi poikkeushakemuksensa perusteena olevat erityiset seikat, ja toisaalta siinä, että sen on esitettävä yksityiskohtaisia täydentäviä tietoja, mikäli hakemukseen liitetyt tiedot ovat riittämättömät.

(¹) EUVL C 297, 8.12.2007.

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys 24.11.2009 — Landtag Schleswig-Holstein v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-281/08 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Kumoamiskanne — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Alueellisen parlamentin oikeudenkäyntikelpoisuus)

(2010/C 51/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Landtag Schleswig-Holstein (edustajat: Privatdozentin S. R. Laskowski ja professori J. Caspar)

Valittajan vastapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: P. Costa de Oliveira ja B. Martenczuk)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-236/06, Landtag Schleswig-Holstein v. komissio, 3.4.2008 antamasta määräyksestä, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti tutkimatta kanteen, jossa sitä vaadittiin kumoamaan 10.3 ja 23.6.2006 tehdyt komission päätökset, joilla valittajalta evätään mahdollisuus tutustua 22.3.2005 päivättyyn asiakirjaan SEK (2005) 420, joka sisältää oikeudellisen analyysin neuvostossa käsiteltävänä olevasta ehdotuksesta puitepäätökseksi yleisten sähköisten viestintäpalvelujen yhteydessä käsiteltävien ja tallennettavien tietojen tai julkisissa viestintäverkoissa siirrettävien tietojen säilyttämisestä rikkomusten ja rikosten, myös terrorismin, torjunnan, tutkinnan, selvittämisen ja seuraamusten määräämisen varmistamiseksi — Alueellisen parlamentin oikeudenkäyntikelpoisuus — Oikeus tulla kuulluksi — EY 230 artiklan neljänteen kohtaan sisältyvä ”oikeushenkilön” käsite

Määräysosa

1) Valitus hylätään.

2) Landtag Schleswig-Holstein velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 260, 11.10.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 9.11.2009 (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA v. Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Asia C-353/08) (¹)

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Direktiivi 89/105/ETY — Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuus — 4 artiklan 1 kohta — Hintasulku — Hintojen alentaminen)

(2010/C 51/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Asianosaiset

Kantajat: A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, ja Malesi Istituto Farmacobiologico SpA

Vastaajat: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Muu osapuoli: Bracco SpA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/105/ETY (EYVL L 40, s. 8) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan tulkinta — Lääkkeet, joita koskee hintasulku — Hintojen mahdollisen alentamisen yhteydessä noudatettavat menettelytavat

Määräysosa

- 1) Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/105/ETY 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että edellyttäen, että tämän säännöksen mukaisia vaatimuksia noudatetaan, jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa yleisluontoisia toimenpiteitä, jotka perustuvat kaikkien lääkkeiden tai tiettyjen lääkeryhmien hintojen alentamiseen, vaikka näiden toimenpiteiden toteuttamista ei olisi edeltänyt näitä hintoja koskeva hintasulku.
- 2) Direktiivin 89/105 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että edellyttäen, että tämän säännöksen mukaisia vaatimuksia noudatetaan, kaikkien lääkkeiden tai tiettyjen lääkeryhmien hintojen alentaminen on mahdollista useita kertoja vuodessa ja useiden vuosien ajan.
- 3) Direktiivin 89/105 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että kaikkien lääkkeiden tai tiettyjen lääkeryhmien hintojen valvontaa koskevia toimenpiteitä toteutetaan kulujen arvioinnin perusteella edellyttäen, että tämän säännöksen mukaisia vaatimuksia noudatetaan ja että nämä arvioinnit perustuvat objektiivisiin ja todennettavissa oleviin seikkoihin.
- 4) Direktiivin 89/105 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioiden tehtävänä on ratkaista direktiivissä tavoiteltavaa

avoimuuden päämäärää sekä kyseisen säännöksen mukaisia vaatimuksia noudattaen arviointiperusteet, joiden perusteella tässä säännöksessä tarkoitetut makroekonomiset olosuhteet on todennettava, ja nämä arviointiperusteet voivat perustua yksinomaan lääkekuluihin, kaikkiin terveydenhuollon kuluihin tai muun tyyppisiin kuluihin.

(¹) EUVL C 313, 6.12.2008.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 2.12.2009 — Powerserv Personalservice GmbH, aiemmin Manpower Personalservice GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Manpower Inc.

(Asia C-553/08 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 51 artiklan 1 ja 2 kohta — Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus — Vastavalitus — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki MANPOWER — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Käytön perusteella syntynyt erottamiskyky)

(2010/C 51/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Powerserv Personalservice GmbH, aikaisemmin Manpower Personalservice GmbH (edustaja: Rechtsanwältin B. Kuchar)

Vastaajat: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: G. Schneider) ja Manpower Inc. (edustajat: barrister A. Bryson ja solicitor V. Marsland)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) 15.10.2008 asiassa T-405/05, Powerserv Personalservice v. SMHV ja Manpower, antamaa tuomiota, jolla kyseinen tuomioistuin hylkäsi valittajan kumoamiskanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan 22.7.2005 tekemästä päätöksestä, jolla hylättiin valitus siitä mitättömyysoaston ratkaisusta, jolla hylättiin luokkiin 9, 16, 35, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita varten yhteisön tavaramerkiksi rekisteröidyn sanamerkin ”MANPOWER” mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus — Tavaramerkin erottamiskykyä koskeva virheellinen arviointi — Laiminlyönti ottaa uudelleen huomioon todisteet, jotka liittyvät erottamiskyvyn saavuttamiseen käytön perusteella, sen jälkeen, kun kohdeyleisön käsitettä laajennettiin verrattuna valituslautakunnan riidanalaiseen päätökseen

Määräysosa

- 1) Powerserv Personalservice GmbH:n päävalitus hylätään.
- 2) Manpower Inc:n vastavalitus hylätään.
- 3) Powerserv Personalservice GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 69, 21.3.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (viides jaosto) 23.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Gerasimos Potamianos (C-561/08 P) ja Gerasimos Potamianos v. Euroopan yhteisöjen komissio (C-4/09 P)

(Yhdistetyt asiat C-561/08 P ja C-4/09 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikainen toimihenkilö — Määräaikaisen työsopimuksen uudistamatta jättäminen — Asianomaiselle vastainen toimi)

(2010/C 51/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Curral ja D. Martin) (C-561/08 P) ja Gerasimos Potamianos (edustaja: asianajaja J.-N. Louis) (C-4/09 P)

Valituksen vastapuolet: Gerasimos Potamianos (edustaja: asianajaja J.-N. Louis) (C-4/09 P) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Curral ja D. Martin) (C-561/08 P)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-160/04, Potamianos v. komissio, 15.10.2008 antamasta tuomiosta, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti tutkittavaksi Potamianoksen kanteen, joka koskee tutkimuksen pääosaston pääjohtajan tiedoksiantoa, jonka mukaan Potamianoksen väliaikaisen toimihenkilön työsopimusta ei uudisteta sen päättymispäivän jälkeen — ”Asianomaiselle vastaisen toimen” käsite — Yhtäältä yhteisöjen tuomioistuimen ja toisaalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja virkamiestuomioistuimen tekemien tulkintojen välinen ero

Määräysosa

- 1) Valitukset hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 44, 21.2.2009 ja EUVL C 82, 4.4.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys 29.10.2009 — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-85/09 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Komission eri laiminlyönneistä direktiivin 93/42/ETY soveltamisessa aiheutuneen vahingon korvaamista koskeva vaatimus — Väitettyjen laiminlyöntien ja kantajalle viallisten digitaalisten kuumemittarien kaupan pitämisestä aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden puuttuminen — Selvästi perusteeton valitus)

(2010/C 51/24)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda (edustaja: asianajaja C. Mourato)

Valittajan vastapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: B. Schima ja P. Guerra e Andrade)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-137/07, Portela v. komissio, 17.12.2008 antamasta määräyksestä, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen siksi, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuivat ja siksi, että se oli muilta osin oikeudellisesti selvästi perusteeton; kanteessa vaadittiin ensisijaisesti komission velvoittamista toimimaan lääkinnällisistä laitteista 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY (EYVL L 169, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna in vitro-diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/79/EY (EYVL L 331, s. 1), 14 b artiklan mukaisesti, siten, että se määrää TÜV Rheinland Product Safety GmbH -nimisen tarkastusyhtiön, Saksan liittotasavallan välityksellä, otamaan käyttöön kantajan hyväksi direktiivin 93/42 liitteessä XI olevassa 6 kohdassa tarkoitettua pakollisen vastuuvakuutuksen, jonka kyseinen yhtiö on tehnyt, ja toissijaisesti komission eri laiminlyönneistä kantajalle aiheutuneen vahingon korvaamista

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 102, 1.5.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 17.9.2009 (Fővárosi Bíróság (Unkarin tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Pannon GSM Távközlési Rt. v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Asia C-143/09) ⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Euroopan unioniin liittyminen — Direktiivi 2002/22/EY — Ajallinen soveltamisala — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta)

(2010/C 51/25)

Oikeudenkäyntikieli: unkar

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Bíróság

Asianosaiset

Kantaja: Pannon GSM Távközlési Rt.

Vastaaja: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Fővárosi Bíróság — Tšekin tasavalta, Viron tasavalta, Kyproksen tasavalta, Latvian tasavalta, Liettuan tasavalta, Unkarin tasavalta, Malta tasavalta, Puolan tasavalta, Slovenian tasavalta ja Slovakian tasavalta liittyneistä ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu tehdyn asiakirjan (JO L 236, p. 33) tulkinta, EY 10, EY 87 artiklan ja EY 249 artiklan 1 kohdan sekä yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL, L 108, s. 51) tulkinta — Yleispalvelun nettokustannusten jakaminen verkkopalvelujen ja sähköisten viestintäpalvelujen toimittajien kesken — Kustannusten jakomekanismeja koskeva kansallinen sääntely, jossa vahvistetut, kyseessä olevan jäsenvaltion liittymistä Euroopan unioniin edeltävää vuotta koskevat yleispalvelun rahoittamissäännöt ovat ristiriidassa direktiivin kanssa

Määräysosa

Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 13 artiklan 2 kohtaa ja direktiivin liitetty IV ei sovelleta tosiseikkoihin, joista on kyse pääasian kaltaisessa riita-asiassa, joka koskee sähköisten viestintäpalveluihin liittyviä maksuja, joiden suorittamista Unkarin tasavalta viranomaiset ovat vaatineet vuodelta 2003.

⁽¹⁾ EUVL C 153, 4.7.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 9.11.2009 (Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — IFB Stroder Srl v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Asia C-198/09) ⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta — Direktiivi 89/105/ETY — Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuus — 4 artikla — Hintojen alentaminen)

(2010/C 51/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Asianosaiset

Kantaja: IFB Stroder Srl

Vastaaja: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/105/ETY (EYVL L 40, s. 8) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan tulkinta — Lääkkeet, joita koskee hintasulku — Mahdollisen hintojen alentamisen yhteydessä noudatettavat menettelytavat

Määräysosa

- 1) Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/105/ETY 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että mikäli tässä säännöksessä säädettyjä vaatimuksia noudatetaan, jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa yleisiä toimenpiteitä kaikkien lääkkeiden tai tiettyjen lääkeryhmien hintojen alentamiseksi, vaikka ennen tällaisia toimenpiteitä ei ole määrittänyt kyseisiä hintoja koskevasta hintasulusta.
- 2) Direktiivin 89/105 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että mikäli tässä säännöksessä säädettyjä vaatimuksia noudatetaan, kaikkien lääkkeiden tai tiettyjen lääkeryhmien hintojen alentamista koskevat toimenpiteet ovat mahdollisia useita kertoja yhden vuoden aikana, ja ne voidaan toistaa useiden vuosien ajan.

3) Direktiivin 89/105 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tämä säännös ei ole esteenä sille, että toimenpiteitä kaikkien lääkkeiden tai tiettyjen lääkeryhmien hintojen valvomiseksi toteutetaan kulujen arviointien perusteella, jos mainitussa säännöksessä säädettyjä vaatimuksia noudatetaan ja jos arvioinnit perustuvat puolueettomiin ja todennettavissa oleviin seikkoihin.

4) Direktiivin 89/105 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltioiden asiana on määrittää direktiivissä asetettua avoimuuden tavoitetta sekä mainitussa säännöksessä säädettyjä vaatimuksia noudattaen kriteerit, joiden perusteella on kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla tavalla todennettava makroekonomiset olosuhteet, ja että näinä kriteereinä voivat olla pelkästään lääkekulut, kaikki terveydenhuoltomenot tai vielä muutkin menot.

5) Direktiivin 89/105 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten,

— että jäsenvaltioiden on kaikissa tapauksissa säädettävä sellaisen yrityksen, jota koskee toimenpide kaikkia lääkkeitä tai tiettyjä lääkeryhmiä koskevaksi hintasuluksi tai näiden hintojen alentamiseksi, mahdollisuudesta hakea poikkeusta tällaisten toimenpiteiden nojalla määrätystä hinnasta,

— että niiden on huolehdittava, että tällaisesta hakemuksesta tehdään perusteltu päätös, ja

— että kyseessä olevan yrityksen konkreettinen osallistuminen mainittuja toimenpiteitä koskevaan päätöksentekoon ilmenee yhtäältä siinä, että sen on perusteltava riittävästi poikkeushakemuksensa perusteena olevat erityiset seikat, ja toisaalta siinä, että sen on esitettävä yksityiskohtaisia täydentäviä tietoja, mikäli hakemukseen liitetyt tiedot ovat riittämättömät.

Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 27.11.2009 (Conseil de prud'hommes de Caenin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Sophie Noël v. SCP Brouard Daude, Pronuptia Boutiques Province SA -selvitystilassa olevan yhtiön pesänselvittäjä, Centre de Gestion et d'Étude AGS IDF EST

(Asia C-333/09) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi — Kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Taloudellisiin syihin perustuva irtisanominen — Liittymäkohta yhteisön oikeuteen puuttuu — Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)

(2010/C 51/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil de prud'hommes de Caen

Asianosaiset

Kantaja: Sophie Noël

Vastaajat: SCP Brouard Daude, Pronuptia Boutiques Province SA -selvitystilassa olevan yhtiön pesänselvittäjä, Centre de Gestion et d'Étude AGS IDF EST

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Conseil de prud'hommes de Caen (Caenin työtuomioistuin, Ranska) — Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 14 artiklan tulkinta — Kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 26 artiklan tulkinta — Taloudellisiin syihin perustuva irtisanominen — Henkilökohtaisiin syihin perustuva irtisanominen — Kansalliset säännökset, joiden on esitetty olevan näiden kansainvälisten määräysten vastaisia — Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen

Määräysosa

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta puuttuu selvästi toimivalta vastata conseil de prud'hommes de Caenin 11.6.2009 esittämiin kysymyksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 233, 26.9.2009.

⁽¹⁾ EUVL C 256, 24.10.2009.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Ordinario di Cosenza (Italia) on esittänyt 13.11.2009 — C.C.I.A.A. di Cosenza v. Grillo Star Srl Fallimento

(Asia C-443/09)

(2010/C 51/28)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Ordinario di Cosenza

Pääasian asianosaiset

Kantaja: C.C.I.A.A. di Cosenza

Vastaaja: Grillo Star Srl Fallimento

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko 29.12.1993 annetun Italian lain nro 580 18 §:n b kohdassa tarkoitetut vuosimaksun määrittämistä koskevat edellytykset, siten kuin ne määritellään saman pykälän 3, 4, 5 ja 6 momentissa, ristiriidassa pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 12.2.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/7/EY (¹) kanssa siltä osin kuin vuosimaksu ei kuulu kyseisen direktiivin 6 artiklan e alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen piiriin?
- 2) erityisesti:
 - Onko sellainen vuosimaksu ”korvausluonteinen”, jonka määrittämisen perusteena on ”rahoitustarpeen tunnistaminen niiden palveluiden suorittamiseksi, joita kaupakamarijärjestelmän on tarjottava koko Italian alueella”?
 - Sulkeeko säännös ”tasausrahastosta”, jonka tarkoituksena on kaupakamareille lain nojalla annettujen hallintototeuttamien toteuttaminen tasapuolisesti koko Italian alueella, pois sen, että vuosimaksu on korvausluonteinen?
 - Onko yksittäisille kaupakamareille annettu mahdollisuus nostaa vuosimaksua enintään 20 prosentilla osallistukseen sellaisten aloitteiden rahoitukseen, joiden tavoitteena on tuotannon kasvu ja taloudellisten toimintaedellytysten parantaminen niiden toimialueella, yhteensopiva vuosimaksun korvausluonteisuuden kanssa?
 - Onko se, että kaupakamarien rahoitustarpeen määrittely rekisterimerkintöjen tekemisessä ja merkintöjen ajan tasalle saattamisessa ei ole tarkkaan säänneltyä, esteenä sille, että vuosimaksu on korvausluonteinen?
 - Onko vuosimaksun korvausluonteisuuden kanssa yhteensopivaa, että vuosimaksu arvioidaan kiinteämääräi-

sesti, kun sen sopivuuden tarkistamisesta ”säännönmukaisin väliajoin” palvelun keskimääräisten kustannusten perusteella ei ole säännöksiä?

(¹) EUVL L 46, s. 11.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 4.12.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-183/07, Puolan tasavalta v. komissio, 23.9.2009 antamasta tuomiosta

(Asia C-504/09 P)

(2010/C 51/29)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Kružiková, E. White ja K. Herrmann)

Muut osapuolet: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, Puolan tasavalta, Unkarin tasavalta, Liettuan tasavalta ja Slovakian tasavalta

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-183/07 23.9.2009 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan.
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää vaatimustensa tueksi neljä valitusperustetta. Ensinnäkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajan mukaan ylittänyt valvontavaltansa ja tehnyt menettelyvirheen, joka on loukannut komission etuja. Toiseksi kyseinen tuomioistuin on rikkonut kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (¹) 9 artiklan 3 kohtaa. Kolmanneksi se on tulkinnut väärin SEUT 296 artiklaan perustuvan päätösten perusteluvollisuuden laajuutta ja neljänneksi se on tehnyt oikeudellisen virheen siltä osin kuin se on katsonut, että riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohtaa, 2 artiklan 1 kohtaa ja 3 artiklan 1 kohtaa ei voida erottaa sen muista määräyksistä, ja koska se on näin ollen kumonnut koko päätöksen.

Ensimmäisen valitusperusteen osalta valittaja tuo esiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan vastaisesti katsonut, että kanneperuste, johon kantaja on vedonnut vasta vastauskirjelmävaiheessa ja jonka mukaan komissio on ylittänyt toimivaltansa, voidaan ottaa tutkittavaksi. Sen lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on päättäessään siitä, mitä yhteisön oikeuden määräyksiä kantajan toinen kanneperuste koskee, itse ylittänyt oikeudellisen valvontavaltansa rajat.

Toisella valitusperusteellaan valittaja tuo esiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut oikeudelliselta kannalta virheellisesti direktiivin 2003/87 9 artiklan 3 kohtaan perustuvan komission toimivallan laajuutta ja sen käyttötapaa. Tämä valitusperuste jakautuu kahteen osaan.

Ensimmäisessä valitusperusteen osassa valittaja vetoaa siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut direktiivin 2003/87 9 artiklan 3 kohtaa virheellisesti ja loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se on todennut, että komissiolla ei ollut oikeutta silloin, kun se tutkii sille ilmoitetun kansallisen jakosuunnitelman II direktiivin 2003/87 liitteessä III olevien arviointiperusteiden mukaisesti, käyttää kaikkien jäsenvaltioiden osalta samalta ajanjaksolta (vuosi 2005) sellaisia CO₂-tietoja, jotka on tarkistettu ja jotka ovat peräisin samasta lähteestä (CITL), ja kun se on todennut, että komissiolla ei ollut oikeutta perustaa päätöstään sellaisille ennusteille BKT:n kehityksestä vuosina 2005–2010, jotka on julkaistu samalla ajanjaksolla kaikkien jäsenvaltioiden osalta.

Kyseisen valitusperusteen toisessa osassa valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut direktiivin 2003/87 9 artiklan 3 kohtaa väärin, koska se ei ole ottanut huomioon kyseisen säännöksen päämäärää ja kohdetta, kun se on katsonut, ettei komissiolla ollut kansallisen jakosuunnitelman II arvioinnin yhteydessä oikeutta jättää huomiotta tiettyjen jäsenvaltioiden käyttämiä tietoja ja ettei sillä ollut oikeutta viitata päätöksessään, jolla se hylkäsi direktiivin 2003/87 9 artiklan 3 kohdan perusteella kansallisen jakosuunnitelman II, niitä päästöoikeuksia koskevaan ylärajaan, jotka jäsenvaltiot saivat jakaa.

Valittajan mukaan direktiivin 2003/87 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kansallisten jakosuunnitelmien II ennakkovalvonnan tulisi mahdollistaa direktiivin tavoitteiden saavuttaminen, eli kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen kustannustehokkaasti ja taloudellisesti siten, että yhteisön päästöoikeuskaupan järjestelmän hyvä toiminta taataan. Siltä osin kuin oikeus kansallisen jakosuunnitelman II hylkäämistä koskevan päätöksen tekemiseen on ajallisesti rajattu, on arvioitava tapaa, jolla komissio käyttää direktiivin 2003/87 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua valvontavaltansa ja otettava huomioon koko valvontamenettelyn tavoite, joka on sen varmistaminen, että vain sellaiset kansalliset jakosuunnitelmat II, jotka täyttävät liitteessä III ja erityisesti sen 1–3 kohdassa luetellut edellytykset, voivat olla lopullisia ja olla pohjana sille, että jäsenvaltiot päättävät myönnettävien päästöoikeuksien kokonaismäärästä.

Kolmannessa valitusperusteessa valittaja väittää, että todetessaan, että komissiolla oli velvollisuus riidanalaisessa päätöksessä selittää, miksi Puolan tasavallan kansallisessa jakosuunnitelmassa II käytetyt tiedot olivat vähemmän luotettavia, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon kaikkia riidanalaisen päätöksen viidennessä perustelukappaleessa esitettyjä perusteluja ja että se on joka tapauksessa ymmärtänyt liian laajasti sen, mitä SEUT 296 artiklassa asetettu perustelovelvollisuus edellyttää.

Neljännellä valitusperusteella valittaja vetoaa siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen, kun se on soveltanut edellytystä, joka liittyy siihen, ovatko riidanalaisen päätöksen määräykset erotettavissa toisistaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nimittäin todennut, että 1 ja 2 artiklan 2–5 kohtia, jotka koskivat sitä, ettei kansallinen jakosuunnitelma II ollut sovitettavissa yhteen direktiivin liitteessä III olevien muiden arviointiperusteiden kuin ensimmäisessä kohdassa käsiteltyjen arviointiperusteiden kanssa, ei voitu erottaa viimeksimainitusta kohdasta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemä virheellinen arvio on johtanut siihen, että se on kumonnut riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan.

(¹) EUVL L 275, s. 32.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Belgia) on esittänyt 11.12.2009 — RTL Belgium SA (aiemmin TVI SA)

(Asia C-517/09)

(2010/C 51/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel

Asia: Kantelu RTL Belgium SA:sta (aiemmin TVI SA)

Ennakkoratkaisukysymys

”Voidaanko audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3.10.1989 annetun direktiivin (¹) (audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin) 1 artiklan c alakohdan käsitettä ”tosiasiallinen määräysvalta, joka kohdistuu sekä ohjelmien valintaan että niiden organisointiin”, tulkita siten, että sen perusteella voidaan katsoa, että yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneella yrityksellä, joka on saanut kyseisen jäsenvaltion hallitukselta luvan tarjota tiettyä audiovisuaalista mediapalvelua, on todellakin tällainen määräysvalta silloin,

kun se delegoi toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle kolmannelle yritykselle kaikkien kyseessä olevaan palveluun kuuluvien ohjelmien toteutuksen ja tuotannon, ohjelmistoa koskevan ulkoisen viestinnän sekä rahoitukselliset, oikeudelliset ja henkilöstöä koskevat palvelut, infrastruktuurin hoidon ja muut henkilöstöön liittyvät palvelut, jotka on mahdollista vielä delegoida edelleen, ja maksaa vastineeksi korvauksen, jonka tarkkaa suuruutta ei ole määritetty ja joka vastaa kyseessä olevan palvelun jakelun koko mainosliikevaihtoa, ja kun vaikuttaa siltä, että ohjelmiston kokoamisesta ja mahdollisista ohjelmistomuutoksista sekä ajan-kohtaisiin tapahtumiin liittyvistä äkillisistä ohjelmistoaikataulun muutoksista päätetään ja ne toteutetaan kyseessä olevan kolmannen yrityksen toimipaikassa?”

(¹) Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3.10.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/552/ETY (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EYVL L 298, s. 23).

Kanne 15.12.2009 — komissio v. Romania

(Asia C-522/09)

(2010/C 51/31)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Recchia ja L. Bouyon)

Vastaaja: Romania

Vaatimukset

— on todettava, että Romania ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (¹) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole osoittanut erityissuojelualueiksi riittävästi direktiivin liitteessä I mainittujen lintulajien sekä sen alueelle säännöllisesti muuttavien lajien suojeluun lukumäärältään ja kooltaan parhaiten soveltuvia alueita

— Romania on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/409/ETY, sellaisena kuin se on myöhempien muutoksineen, säädetään kaikkien niiden luonnonvaraisten lintulajien suojelusta, joiden luontaisena elinympäristönä on jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluva alue. Direktiivin säännöksiin perustuvia velvoitteita on sovellettu Romaniaan siitä ajankohdasta alkaen (1.1.2007), jona se liittyi Euroopan unioniin. Tästä seuraa, että Romanian on osoitettava alueellaan sijaitsevat erityissuojelualueet direktiivin 4 artiklan 1 ja kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Arvioituaan erityissuojelualueet, jotka Romanian viranomaiset ovat osoittaneet, komissio on tullut siihen johtopäätökseen, että näiden lukumäärältään ja kooltaan parhaiten soveltuvien alueiden osoittaminen erityissuojelualueiksi ei ole riittävää.

Romanian nyt esillä olevassa asiassa osoittamat erityissuojelualueet arvioitiin BirdLife International -järjestön tekemän tärkeitä lintualueita koskevan selvityksen sekä Societatea Ornitologică Română tekemän vastaavan tarkastelun yhteydessä. Tärkeiden lintualueiden osoittamismenettely päättyi Romaniassa vuonna 2007, ja sen yhteydessä osoitettiin 130 tämän tyyppistä aluetta.

Romanian viranomaiset osoittivat pinta-alaltaan 130 tärkeälle lintualueelle, joiden suuruus on 4 157 500 hehtaaria, vain 108 erityissuojelualuetta, joiden suuruus on 2 998 700 hehtaaria ja joista ainoastaan 38 aluetta osoitettiin kokonaisuudessaan erityissuojelualueiksi.

Lisäksi 21 tärkeää lintualuetta, joiden suuruus on 341 013 hehtaaria, ei vielä ole osoitettu erityissuojelualueiksi Romaniassa; tämän ohella 71 erityissuojelualueeksi osoitetun alueen laajuus eroaa merkittävästi tärkeiden lintualueiden laajuudesta.

Edellä esitetyn lisäksi on niin, että vaikka 71 tärkeää lintualuetta ei ole kokonaisuudessaan rekisteröity erityissuojelualueiksi ja 21 tärkeää lintualuetta on jätetty osoittamismenettelyn ulkopuolelle, Romania ei ole esittänyt selvitystä tai sellaista käytettyä tieteellistä metodologiaa, joka oikeuttaisi erot tärkeiden lintualueiden ja osoitettujen erityissuojelualueiden välillä.

Tästä puutteellisesta osoittamisesta sekä vastaavasti tärkeiden lintualueiden osittaisesta osoittamisesta seuraa, että direktiivin 79/409/ETY liitteessä I mainittujen lajien ja muuttavien lajien suojelemiseksi tarkoitettuja toimia ei ole tehty, ja siten direktiivin 79/409 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa on rikottu.

Komissio katsoo näin ollen, että Romania ei ole noudattanut direktiivin 79/409 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole osoittanut lukumäärältään ja kooltaan riittäviä erityissuojelualueita.

(¹) Luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1).

Kanne 17.12.2009 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-525/09)

(2010/C 51/32)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Marghelis ja G. Braga da Cruz)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/21/EY (¹) 25 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle;

— Portugalin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 30.4.2008.

(¹) EUVL L 102, s. 15.

Kanne 17.12.2009 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-526/09)

(2010/C 51/33)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Pardo Quintillán ja G. Braga da Cruz)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (¹) 11 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se salli Matosinhosin alueella sijaitsevan teollisuuslaitoksen, "Estação de Serviço Sobritosin" laskea teollisuuden jätevesiä ilman asianmukaista lupaa

— Portugalin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tähän päivään mennessä Portugalin tasavalta ei ole ilmoittanut komissiolle, että "Estação de Serviço Sobritos" -nimiselle teollisuuslaitokselle olisi myönnetty lupaa.

(¹) EYVL L 135, s. 40.

Kanne 18.12.2009 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-529/09)

(2010/C 51/34)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja C. Urraca Cavedes)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

— on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut SEUT 288 artiklan neljännen kohdan ja Espanjan myöntämästä tuesta Magefesa-yhtymälle ja sen seuraajille 14.10.1998 tehdyn komission päätöksen 1999/509/EY (EYVL 1999, L 198, s. 15) 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole Industrias Domésticas SA:n (Indosa) osalta toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä kyseisen päätöksen täytäntöön panemiseksi

— Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Espanjan kuningaskunta ei ole Industrias Domésticas SA:n (Indosa) osalta toteuttanut säädetyssä määräajassa päätöksen 1999/509/EY täytäntöön panemiseksi tarvittavia toimenpiteitä.

Kanne 18.12.2009 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-531/09)

(2010/C 51/35)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: N. Yerrell ja M. Teles Romão)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta 17.5.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/38/EY ⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle

— Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanon määräaika päättyi 10.6.2008.

Valitus, jonka Vladimir Ivanov on tehnyt 18.12.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-166/08, Ivanov v. komissio, 30.9.2009 antamasta määräyksestä

(Asia C-532/09 P)

(2010/C 51/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Vladimir Ivanov (edustaja: avocat F. Rollinger)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Valitus on otettava tutkittavaksi.

— Kanne on todettava perustelluksi.

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 30.9.2009 antama määräys on kumottava.

— Kanne on ratkaistava kannekirjelmän mukaisesti.

— Vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen perusteeseen.

Ensimmäisellä perusteella, johon kuuluu kaksi osaa, valittaja tuo esiin sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei olisi saanut soveltaa menettelyn väärinkäyttöön liittyvää varaumaa perustellaakseen sen, että valittajan kanne, joka koski sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta, oli jätettävä tutkimatta, koska kyseisen varauman hyvin suppea soveltamisala koski vain poikkeuksellisia tapauksia, joissa vahingonkorvauskanteen tarkoituksena on saada aikaan saman summan maksaminen kuin se summa, jonka valittaja olisi saanut siinä tapauksessa, että kumoamiskanne olisi menestynyt. Esillä olevassa asiassa valittajan jättämä vahingonkorvauskanne on kuitenkin täysin itsenäinen, koska viimeksi mainittu haluaa, että komissiolle syntyy sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu menettelystään valittajaa kohtaan, eikä valittaja pyri siihen taloudelliseen tilanteeseen, joka sen tilanne olisi, jos komission päätökset kumottaisiin.

⁽¹⁾ EUVL L 157, s. 8.

Tässä yhteydessä valittaja katsoo lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien ei voinut viran puolesta ottaa esiin menettelyn väärinkäyttöä koskevaa varaumaa, koska vastaajalla oli näytövelvollisuus mainitunlaisesta väärinkäytöstä.

Toisella valitusperusteellaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on edellyttänyt, että komission lainvastainen menettely todetaan ennen kuin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun voidaan katsoa syntyvän, vaikka yhteisöjen toimielinten menettelyn lainvastaisuus ei ole enää sisältynyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viimeisimmässä oikeuskäytännössä asetettuihin mainittujen toimielinten vastuun syntymisen edellytyksiin.

Kolmannella valitusperusteellaan valittaja katsoo lopulta, että kun riidanalaisessa määräyksessä katsottiin, että kumoamiskanne oli soveltuvampi kuin vahingonkorvauskanne, riidanalaisessa määräyksessä loukattiin valittajan oikeutta tehokkaaseen oikeus-suojaan, sellaisena kuin se on tunnustettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa.

Kanne 18.12.2009 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-533/09)

(2010/C 51/37)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja P. Guerra e Andrade)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut SEUT 49 artiklan mukaisia velvoitteita, sillä SEUT 51 artiklan mukainen edellytys ei täyty, kun se vaatii notaarin ammattiin pääsyn edellytyksenä Portugalin kansalaisuutta 12.12.1991 tehdyn oikeusministeriön päätöksen mukaisesti, jossa vahvistetaan tasavallan yleisen syyttäjänviraston neuvonantajan neuvoston Portugalin perustuslain 15 artiklasta antama lausunto,

— Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Portugalissa notaari-instituutiolla ei ajeta valtion etuja eivätkä notaarit osallistu välittömästi ja nimenomaisesti julkisen vallan käyttämiseen eivätkä kuulu julkishallintoon. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 51 artiklassa määrätty poikkeusta ei voida soveltaa notaarin ammattiin Portugalissa.

12.12.1991 vahvistetussa tasavallan yleisen syyttäjänviraston neuvonantajan lausunnossa ei todeta, että notaarin ammatti kuuluisi Portugalin perustuslain 15 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan. Portugalissa notaarien tehtävät ovat luonteeltaan yksinomaan teknisiä. Ne perustuvat ammattiosaamiseen eivätkä poliittiseen luottamukseen.

Kanne 21.12.2009 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-538/09)

(2010/C 51/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Recchia ja A. Marghelis)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

— On todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/EY (¹) 6 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteita, koska Belgian lainsäädännössä ei aseteta velvollisuutta toteuttaa tietyistä toimenpiteistä asianmukaista ympäristövaikutusten arviointia silloin kun nämä toimenpiteet voivat vaikuttaa Natura 2000-alueeseen ja koska Belgian lainsäädännössä sovelletaan tiettyihin toimenpiteisiin ilmoitusjärjestelmää,

— Belgian kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio vetoaa kanteensa tueksi yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee sitä, että direktiivin 92/43/ETY (elinympäristödirektiivi) 6 artiklan 3 kohta on saatettu virheellisesti osaksi kansallista oikeusjärjestystä.

Tältä osin kantaja toteaa, että tässä säännöksessä edellytetään, että kaikista suunnitelmista tai hankkeista, jotka eivät liity suoranaisesti Natura 2000-alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, on tehtävä asianmukainen ympäristövaikutusten arviointi. Kantajan mukaan Belgian lainsäädäntö on yhteisön oikeuden kanssa ristiriidassa, koska siinä ei aseteta velvollisuutta toteuttaa järjestelmällisesti tällainen ympäristövaikutusten arviointi vaan siinä säädetään pelkästä ilmoitusjärjestelmästä tiettyjä sellaisia toimenpiteitä varten, jotka voivat vaikuttaa Natura 2000-alueeseen.

Asia on kantajan mukaan näin muun muassa kaikkien niiden suunnitelmien tai hankkeiden osalta Vallonian hallintoalueella, joihin ei sovelleta ympäristölupaa.

(¹) EYVL L 206, s. 7.

Kanne 21.12.2009 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-539/09)

(2010/C 51/39)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Caeiros ja B. Conte)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY 248 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, asetuksen N:o 1605/2002 140 artiklan 2 kohdan ja 142 artiklan 1 kohdan ja EY 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on kieltäytynyt antamasta tilintarkastustuomioistuimelle lupaa suorittaa Saksassa tarkastuksia asetuksessa N:o 1798/2003 ja asiaankuuluvissa täytäntöönpanosäännöksissä säännellyn jäsenvaltioiden arvonlisäverotuksen alalla harjoittaman hallinnollisen yhteistyön puitteissa
- Saksan liittotasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan kanteen kohteena on Saksan viranomaisten kieltäytyminen myöntää Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle lupa tehdä Saksassa tarkastuksia asetuksessa N:o 1798/2003 ja asiaankuuluvissa täytäntöönpanosäännöksissä säännellyn jäsenvaltioiden arvonlisäverotuksen alalla harjoittaman hallinnollisen yhteistyön puitteissa.

Komission mukaan Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY 248 artiklan ja asetuksen N:o 1605/2002 mukaisia velvoitteitaan ja lisäksi se on loukannut EY 10 artiklan mukaista lojaliteettivelvollisuutta.

Tilintarkastustuomioistuimen tarkastustoimivaltaa on tulkittava laajasti: Tilintarkastustuomioistuimen on tarkastettava EU:n varoja ja ehdotettava parannuksia. Tätä varten se tarvitsee oike-

uden suorittaa laajoja tarkastuksia ja uusintatarkastuksia kaikkien EU:n tuloja ja menoja koskevien alojen ja toimijoiden osalta. Tällaisia tarkastuksia voidaan toteuttaa myös jäsenvaltioissa, joiden on EY 248 artiklan 3 kohdan, asetuksen N:o 1605/2002 140 artiklan 2 kohdan ja 142 artiklan 1 kohdan ja EY 10 artiklan lojaliteettivelvollisuuden mukaan tuettava laajasti tilintarkastustuomioistuinta sen toiminnassa. Tämä kattaa myös velvollisuuden antaa tilintarkastustuomioistuimelle lupa tehdä kaikenlaisia tarkastuksia, joiden avulla EU:n varojen keräämistä ja käyttöä voidaan arvioida.

Esillä olevassa asiassa Saksan viranomaiset ovat kieltäytyneet nimenomaan tällaisista tarkastuksista.

Asetus N:o 1798/2003 koskee yhteisön tulojen oikeellisuutta ja lainmukaisuutta. Tämä asetusta on yksi toimenpide erilaisten toimenpiteiden joukossa, joiden tehtävänä on varmistaa, että jäsenvaltioilla on asianmukainen arvonlisäverokertymä, ja että yhteisö voi näin ollen parhain mahdollisin edellytyksin käyttää sille kuuluvia omia varoja siten, että petollisia menettelytapoja torjutaan ja niitä vältetään jo ennalta ehkäisevästi. Tämän vuoksi on komission mukaan välttämätöntä, että tilintarkastustuomioistuin voi tarkastaa asetuksen N:o 1798/2003 täytäntöönpanon ja soveltamisen, jotta se voi tarkastaa arvonlisäverotulojen oikeellisuuden ja lainmukaisuuden. Tämä tarkoittaa sitä, että se voi tarkastaa, ovatko jäsenvaltiot luoneet tehokkaan yhteistyö- ja virka-apujärjestelmän ja panevatko ne sen käytännössä toimeen riittävällä tavalla, vai ovatko parannukset tarpeellisia.

Asetuksessa N:o 1798/2003 säädetyn hallinnollisen yhteistyön toimeenpano käytännössä vaikuttaa jäsenvaltioilta perittäviin arvonlisäverosta kertyviin omiin varoihin. Hyvin toimiva yhteistyö tällä alalla estää arvonlisäveron kavallukset ja kiertämisen ja johtaa näin ollen automaattisesti arvonlisätulojen nousemiseen ja näin ollen myös yhteisön suurempiin arvonlisäverosta kertyviin omiin varoihin. Kun jäsenvaltio sitä vastoin ei tee yhteistyötä asianmukaisesti, se rikkoo paitsi asetuksen N:o 1798/2003 mukaisia velvollisuuksiaan, myös arvonlisäverodirektiivin mukaista velvollisuuttaan antaa kaikki oikeudelliset ja hallinnolliset säännökset, jotka ovat tarkoituksenmukaisia sen alueella maksettavaksi tulevan arvonlisäveron perimisen varmistamiseksi.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Regeringsrätten (Ruotsi) on esittänyt 21.12.2009 — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp v. Skatteverket

(Asia C-540/09)

(2010/C 51/40)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin
Regeringsrätten

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

Vastaaja: Skatteverket

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kuudennen arvonlisäverodirektiivin ⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdassa (yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 135 artiklan 1 kohtaa) tulkittava siten, että siinä mainitut verovapaukset koskevat myös sellaisia palveluja (underwriting), joiden sisältönä on, että luottomarkkinayritys korvausta vastaan antaa takuusitoumuksen yhtiölle, joka aikoo toteuttaa osakeannin, kun takuu merkitsee luottomarkkinayrityksen sitoutumista hankkimaan itselleen ne osakkeet, joita mahdollisesti ei merkitä osakkeiden merkinnälle asetetussa määräjassa?

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1)

Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 22.12.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-21/06, Saksan liittotasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, 6.10.2009 antamasta tuomiosta

(Asia C-544/09 P)

(2010/C 51/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma, J. Möller ja B. Klein)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-21/06, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 6.10.2009 antama tuomio on kumottava,
- valtiontuesta, jonka Saksan liittotasavalta on myöntänyt maanpäällisten digitaalitelevisiolähetysten (DVB-T) aloittamiseen Berlin-Brandenburgissa 9.11.2005 tehty komission päätös asiassa K(2005)3903 on kumottava,
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamaa tuomiota, jolla hylättiin perusteettomana Saksan liittotasavallan nostama kanne valtioneuvoston päätöksen C25/2004 9.11.2005 tehdyn komission sellaisen päätöksen kumoamiseksi, joka koskee maanpäällisten digitaalitelevisiolähetysten (DVB-T) aloittamista Berlin-Brandenburgissa. Kyseisessä päätöksessä komissio katsoi tukitoimenpiteen sisämarkkinoille soveltumattomaksi (SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta).

Saksan liittotasavalta vetoaa yhteensä viiteen oikeudelliseen perusteeseen, joihin tukeutuen se huomauttaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt vahvistamatta, että komissio on käyttänyt harkintavaltaansa väärin, joten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti hylännyt kanteen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ensinnäkin virheellisesti kieltänyt toimenpiteen kannustavan vaikutuksen siltä osin kuin se on tarkastelussaan keskittynyt ainoastaan siihen hyvin rajoitettuun ajanjaksoon, jona siirtyminen analogisista maanpäällisistä televisiolähetyksistä digitaalitelevisiolähetysiin (DVB-T) tapahtui, sen sijaan, että se olisi tarkastellut tuetuille yleisradioyhtiöille syntyneitä kuluja koko toimenpiteen osalta. Tähän kokonaistoimenpiteeseen kuuluu varsinaisen siirtymisen ohella velvollisuus pitää yllä viiden vuoden ajan ohjelmatarjontaa DVB-T:n muodossa vaikeasti ennustettavasta markkinoiden hyväksynnästä riippumatta. Tämän vuoksi myös tästä velvoittavasta siirtymäajanjaksosta aiheutuvat kulut olisi kantajan mukaan otettava huomioon.

Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti ulottanut komission SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisen harkintavallan liian laajalle hyväksymällä sen lähtökohdan, että komissio saattoi kieltää tukitoimenpiteen soveltuvuuden sisämarkkinoille vain sillä perusteella, että päämäärä voidaan oletettavasti saavuttaa myös vaihtoehtoisilla sääntelytoimenpiteillä. Vertailu vaihtoehtoisten toimenpiteiden kanssa ei SEUT:n tukivalvontasäännösten mukaan kuulu komissiolle myönnettyjen harkintavaltuuksien piiriin. Tässä yhteydessä Saksan hallitus huomauttaa myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sälyttää jäsenvaltiolle todistustaakan sen näyttämiseksi toteen, että komission ehdottamat vaihtoehtoiset toimenpiteet olisivat jo alun perin olleet tehottomia. Tämä on vastoin oikeusvarmuuden periaatetta, todistustaakan jakoa koskevia yleisiä periaatteita ja tukien valvonnan päämäärää.

Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkiessaan SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa aliarvioinut niiden unionin perusoikeuksien merkityksen, jotka primaarioikeuden osana sitovat unionin toimielimiä kaikessa niiden toiminnassa. Jos pelkkä viittaus väitettyihin mahdollisiin vaihtoehtoihin sääntelytoimenpiteisiin olisi riittävä peruste valtiontuen hyväksymisen epäämiseksi, jäisi huomioimatta, että sääntelytoimenpiteet loukkaavat yritysten taloudellisen toiminnan harjoittamista koskevia perusoikeuksia. Ainakin näitä näkökohtia olisi täytynyt punnita, mutta esillä olevassa asiassa näin ei ole tapahtunut.

Neljänneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on viittamalla vaihtoehtoisiin sääntelytoimenpiteisiin tulkinut virheellisesti SEUT 107 artiklan 3 kohdan mukaisia sisämarkkinoiden ja kaupankäynnin edellytysten muuttamisen käsitteitä, koska se on jättänyt huomioimatta, että sääntelytoimenpiteet haittaavat myös kilpailua. Yleisluonteisessa olettamassa, jonka mukaan kaikki sääntelytoimenpiteet loukkaavat näitä oikeushyviä vähemmän kuin yksittäinen tuki, asetetaan ankara kriteeri, jota ei voida hyväksyä.

Viidenneksi Saksan liittotasavalta huomauttaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on omaksunut komission kehittämän tekniikkaan sitoutumattomuuden periaatteen ottamatta huomioon, että tällä tavoin asiassa sivuutetaan päämäärä, johon Saksan viranomaiset ovat toimenpiteellä pyrkineet. Tekniikkaan sitoutumattomuus on kantajan mukaan sopiva kriteeri sisämarkkinoille soveltuvuuden arvioinnissa ainoastaan silloin, jos tuen ainoana kohteena on siirtyminen digitaalisiin radio- ja televisiolähetysiin. Siirryttäessä DVB-T-lähetysiin Berlin-Brandenburgissa tarkoituksena oli kuitenkin eri syistä tukea juuri kyseistä lähetysjärjestelmää, kun taas tuki ei olisi ollut tarpeen kaapeli- ja satelliittilähetysjärjestelmille. Jäsenvaltioilla on tiettyä harkintavaltaa, kun ne määrittelevät tukitoimenpiteen oikeutetun päämäärän.

Valitus, jonka BCS SpA on tehnyt 23.12.2009 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-137/08, BCS SpA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 28.10.2009 antamasta tuomiosta

(Asia C-553/09 P)

(2010/C 51/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: BCS SpA (edustajat: avvocato M. Franzosi, avvocato V. Jandoli ja avvocato F. Santonocito)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Deere & Company

Vaatimukset

— Riitautetut päätökset on kumottava

— yhteisön tavaramerkki '289 on julistettava mitättömäksi

— vastapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että riitautettu tuomio sisältää seuraavat oikeudelliset virheet:

- I. Unionin yleinen tuomioistuin on tulkinut väärin yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 7 artiklan 3 kohtaa, kun se on katsonut, ettei merkin erottamiskykyiseksi tuleminen riipu sen aikaisemmasta ja nykyisestä yksinomaisesta käytöstä (mainittua käyttöä ei ole myöskään näytetty toteen; samassa päätöksessä se pikemminkin kielletään joidenkin maiden osalta).
- II. Unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti yhteisön oikeuskäytännössä erottamiskykyiseksi tuleminen vahvistamiseksi esitettyä perustetta ja rikkonut yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohtaa.

Kohdan I. osalta yksinomaisen käytön puuttuminen muissa osissa yhteisöä on osoitettu kolmansien osapuolten Tanskassa ja Irlannissa antamalla lausunnoilla. Yksiselitteisen miellelyhtymän puuttuminen vihreän ja keltaisen värin yhdistelmän ja Deeren välillä on todellakin ristiriidassa sen kanssa, että merkin katsotaan tulleen näissä maissa erottamiskykyiseksi.

Kohdassa II. BCS kiistää unionin yleisen tuomioistuimen toisijaista merkitystä koskevan näytön osalta soveltamat oikeudelliset perusteet, koska ne ovat ristiriidassa unionin tuomioistuimen pitkäaikaisessa oikeuskäytännössä esitettyjen periaatteiden kanssa. Tavaramerkin Deere käytön pituutta, markkinaosuuksia ja myynnin määrää ei nimittäin voida katsoa riittäviksi tekijöiksi — kun niitä tarkastellaan erikseen — saavutetun toissijaisen merkityksen osoittamiseksi. Erityisesti ne eivät voi kompensoida mielipidetiedustelun puuttumista (tai kolmansien osapuolten lausumien ristiriitaista tulosta), koska nämä ovat erilaisia todistelua koskevia parametrejä.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen, kun se ei ole ottanut huomioon välitöntä todistetta yhteisön tavaramerkin '289 erottamiskyvyn puuttumisesta Irlannissa ja Tanskassa.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1), joka on korvattu yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 207/2009 (kodifioitu versio; EUVL L 78, s. 1).

Kanne 25.1.2010 — Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto**(Asia C-40/10)**

(2010/C 51/43)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall, G. Berscheid ja J.-P. Keppenne)*Vastaaja:* Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset**

— Euroopan unionin virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen ja eläkkeiden sekä näihin palkkoihin ja eläkkeisiin liittyvien korjauskertoimien mukauttamisesta 1 päivästä heinäkuuta 2009 23.12.2009 annettu neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1296/2009 ⁽¹⁾ lukuun ottamatta asetuksen 1 ja 3 artiklaa on kumottava, ja asetuksen vaikutukset on pysytettävä voimassa siihen saakka kunnes neuvosto on antanut uuden asetuksen, jossa henkilöstösääntöjen 64 ja 65 artiklaa sekä henkilöstösääntöjen liitettä XI sovelletaan oikein;

— Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio vaatii asetuksen (EU) N:o 1296/2009 osittaista kumoamista, koska neuvosto on korvannut tällä asetuksella poliittisin perustein komission ehdottamat, 3,70 prosentin suuruiseen korjauskertoimeen perustuvat palkkojen ja eläkkeiden määrät — tämä korjauskerroin perustuu henkilöstösääntöjen 65 artiklan ja henkilöstösääntöjen liitteen XI suoraan soveltamiseen — määrittä, jotka vastaavat virheellistä 1,85 prosentin suuruista korjauskerrointa. Neuvosto katsoo, että tämä korvaaminen voidaan perustella talous- ja rahoituskriisillä sekä unionin talous- ja sosiaalipolitiikalla.

Riidanalaisen asetuksen 2 ja 4–17 artiklan osalta komissio esittää yhden ainoan kanneperusteen, joka perustuu henkilöstösääntöjen 65 artiklan ja henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevien 1 ja 3 artiklan rikkomiseen. Komission mukaan neuvostolla on nimittäin asiassa sidottu harkintavalta; henkilöstösääntöjen nykyisessä versiossa, jossa palkkojen ja eläkkeiden mukauttamista koskeva menetelmä ilmenee henkilöstösääntöjen liitteestä XI,

harkintavalta on vielä sidotumpi kuin aikaisemmin, jolloin yhteisöjen tuomioistuin vahvisti yksinomaan henkilöstösääntöjen 65 artiklan nojalla, että neuvoston harkintavalta on rajoitettu. Lisäksi komissio vetoaa siihen, että luottamuksensuojan periaatetta ja ”patere legem quam ipse fecisti” -periaatetta on loukattu.

Riidanalaisen asetuksen 18 artiklalla puolestaan rikotaan henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevia 3–7 artiklaa, koska ensin mainitulla artiklalla mahdollistetaan palkkojen välikauden mukautus henkilöstösääntöjen 65 artiklassa säädetyn vuotuisen määräajan ulkopuolella ja niin, että henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevissa 4–7 artiklassa säädettyjä edellytyksiä ei noudateta.

⁽¹⁾ EUVL L 348, s. 10.**Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 17.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Kyproksen tasavalta****(Asia C-466/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 51/44)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 20.12.2008.**Unionin tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräys 4.12.2009 — Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta****(Asia C-544/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 51/45)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 21.2.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräys 12.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ruotsin kuningaskunta

(Asia C-548/08) ⁽¹⁾

(2010/C 51/46)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 32, 7.2.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan määräys 26.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Tšekin tasavalta

(Asia C-15/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/47)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 69, 21.3.2009.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 2.12.2009 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-42/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/48)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 69, 21.3.2009.

Unionin tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräys 2.12.2009 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-171/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 153, 4.7.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 30.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-183/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/50)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 167, 18.7.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 20.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-184/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/51)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 167, 18.7.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 11.11.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-192/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/52)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 180, 1.8.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 18.11.2009
— Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-206/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/53)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 180, 1.8.2009.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 7.12.2009 —
Euroopan komissio v. Slovakian tasavalta

(Asia C-207/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/54)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 205, 29.8.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 12.11.2009
— Euroopan yhteisöjen komissio v. Maltan tasavalta

(Asia C-220/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/55)

Oikeudenkäyntikieli: malta

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 15.8.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 19.11.2009
— Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-252/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/56)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 205, 29.8.2009.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.1.2010 — Co-Frutta v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-355/04 ja T-446/04) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Yhteisön banaanien tuontimarkkinoita koskevat asiakirjat — Implisiittinen epääminen, jota seuraa nimenomainen asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden epääminen — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Kolmansien taloudellisten etujen suojaa koskeva poikkeus — Määräaikojen noudattaminen — Jäsenvaltion ennakkosuostumus — Perusteluvollisuus)

(2010/C 51/57)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Co-Frutta Soc. coop. (Padova, Italia) (edustajat: asianajat W. Viscardini ja G. Donà)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi L. Visaggio ja P. Aalto, sittemmin P. Aalto ja L. Prete)

Oikeudenkäynnin kohde

Unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan asiassa T-355/04 kumoamaan 28.4.2004 tehty komission päätös, jolla hylättiin kantajan alkuperäinen hakemus yhteisössä banaanien tuontia varten rekisteröityihin toimijoihin liittyviin tietoihin tutustumisesta, ja komission implisiittinen päätös, jolla hylättiin asiakirjoihin tutustumista koskeva uudistettu hakemus, sekä asiassa T-446/04 10.8.2004 päivätty komission nimenomainen päätös, jolla evähtiin oikeus tutustua näihin tietoihin

Tuomiolauselmä

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta asiassa T-355/04 raukeaa.
- 2) Asiassa T-446/04 nostettu kanne hylätään.
- 3) Co-Frutta Soc. coop. veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 23.10.2004.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.1.2010 — Sungro ym. v. neuvosto ja komissio

(Asiat T-252/07, T-271/07 ja T-272/07) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Yhteinen maatalouspolitiikka — Puuvillaa koskevan yhteisön tukijärjestelmän muuttaminen — Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 a luku, joka on sisällytetty kyseiseen asetukseen asetuksen (EY) N:o 864/2004 1 artiklan 20 kohdalla — Kyseisten säännösten kumoaminen yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla — Syy-yhteys)

(2010/C 51/58)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Sungro, SA (Cordoba, Espanja) (T-252/07); Eurosemillas, SA (Cordoba, Espanja) (T-271/07) ja Surcotton, SA (Cordoba, Espanja) (T-272/07) (edustaja: asianajaja L. Ortiz Blanco)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Moore, A. De Gregorio Merino ja A. Westerhof Löfflerova) ja Euroopan komissio (asiamiehet: L. Parpala ja F. Jimeno Fernández, avustajinaan asianajajat E. Díaz-Bastien Lopez, L. Divar Bilbao ja J. Magdalena Anda)

Oikeudenkäynnin kohde

jossa on kyse EY 235 artiklaan ja EY 288 artiklan toiseen kohtaan perustuvasta vahingonkorvauskanteesta, jossa vaaditaan korvausta sellaisesta vahingosta, jonka kantajat väittävät itselleen aiheutuneen sen takia, että yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1) IV osaston 10 a luku — joka on sisällytetty kyseiseen asetukseen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta ja sen mukauttamisesta Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi 29.4.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2004 (EUVL L 161, s. 48) 1 artiklan 20 kohdalla ja kumottu yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-310/04, Espanja vastaan neuvosto, 7.9.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. I-7285) — on annettu ja että sitä on sovellettu markkinointivuoden 2006/2007 aikana,

Tuomiolauselmä

- 1) *Asiat T-252/07, T-271/07 ja T-272/07 yhdistetään tuomion antamista varten.*
- 2) *Kanteet hylätään.*
- 3) *Sungro, SA, Eurosemillas, SA, ja Surcotton, SA vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan yhteisvastuullisesti Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 211, 8.9.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.1.2010 — Nokia v. SMHV — Medion (LIFE BLOG)

(Asia T-460/07) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin LIFE BLOG rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki LIFE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) — Rekisteröinnin osittainen epääminen)

(2010/C 51/59)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Asianosaiset

Kantaja: Nokia Oyj (Helsinki, Suomi) (edustaja: asianajaja J. Tanhuanpää)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Medion AG (Essen, Saksa) (edustaja: asianajaja P.-M. Weisse)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n toisen valituslautakunnan 2.10.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 141/2007 2), joka koskee Medion AG:n ja Nokia Oyj:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselmä

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Nokia Oyj veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 51, 23.2.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.1.2010 — De Fays v. komissio

(Asia T-355/08 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Vastavalitus — Henkilöstö — Virkamiehet — Lomat — Sairausloma — Luvaton poissaolo, joka on todettu lääkärintarkastuksen perusteella — Vaikutus vuosiloman kestoon — Palkan menettäminen)

(2010/C 51/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Chantal De Fays (Bereldange, Luxemburg) (edustajat: asianajajat F. Moyse ja A. Salerno)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Martin ja K. Herrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, jossa vaaditaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa F-97/07, De Fays vastaan komissio, 17.6.2008 antaman tuomion (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) kumoamista.

Tuomiolauselmä

- 1) *Päävalitus ja vastavalitus hylätään.*
- 2) *Chantal De Fays veloitetaan korvaamaan päävalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan vastavalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 285, 8.11.2008.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 22.12.2009 —
Associazione Giulemanidallajuve v. komissio**

(Asia T-254/08) ⁽¹⁾

**(EY 81 ja EY 82 artiklan väitetty rikkominen — Kantelu —
Laiminlyöntikanne — Laiminlyönnin korjaavan komission
kannan määrittely — Lausunnon antamisen raukeaminen)**

(2010/C 51/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Associazione Giulemanidallajuve (Cerignola, Italia)
(edustajat: asianajajat L. Misson, A. Kettels, G. Ernes ja A. Pel)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: A Bouquet)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus todeta EY 232 artiklan mukaisesti, että komissio on lainvastaisesti jättänyt ottamatta kantaa kantajan kanteluun, jonka mukaan Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Euroopan jalkapalloliitto (UEFA) ja Kansainvälinen jalkapalloliitto (FIFA) ovat rikkoneet EY 81 ja EY 82 artiklaa

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.
- 2) Associazione Giulemanidallajuve ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 223, 30.8.2008.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.1.2010 —
Química Atlântica v. komissio**

(Asia T-71/09) ⁽¹⁾

**(Laiminlyöntikanne — Kannan määrittely — Vahingonkorvaus-
kanne — Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen
44 artiklan 1 kohdan c alakohta — Tutkimatta jättäminen)**

(2010/C 51/62)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Química Atlântica L^{da} (Lissabon, Portugali) (edustaja: asianajaja J. Teixeira Alves)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Afonso ja L. Bouyon)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus siitä, että todetaan komission laiminlyönti, koska se on lainvastaisesti jättänyt toteuttamatta dikalsiumfosfaatin tariffiluokittelua koskevat tarvittavat harmonisointitoimenpiteet, sekä vaatimus saada palautuksena se erotus, joka on niiden määrien välillä, jotka kantajan on täytynyt maksaa dikalsiumfosfaatin tuonnista Tunisiasta vuodesta 1995 lähtien tullessa, ja niiden määrien välillä, jotka olisivat johtuneet tullikoodeksin tariffinimikkeen 2835 52 90 soveltamisesta, taikka vastaavan suuruinen korvaus.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ei ole tarpeen lausua Timab Ibérica SL:n välitulovaatimuksesta.
- 3) Química Atlântica Lda vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 113, 16.5.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys
15.1.2010 — United Phosphorus v. komissio**

(Asia T-95/09 R II)

**(Väliaikainen oikeussuoja — Direktiivi 91/414/ETY — Päätös
napropamidin jättämisestä sisällyttämättä direktiivin
91/414 liitteeseen I — Täytäntöönpanon lykkäämistoimen
soveltamisen jatkaminen)**

(2010/C 51/63)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: United Phosphorus Ltd (Warrington, Cheshire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat C. Mereu ja K. Van Maldegem)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Parpala ja N. Rasmussen)

Oikeudenkäynnin kohde

Napropamidin jättämisestä sisällyttämättä neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I ja kyseistä ainetta sisältäville kasvinsuojeluaineille annettujen lupien peruuttamisesta 7.11.2008 tehdyn komission päätöksen 2008/902/EY (EUVL L 326, s. 35) täytäntöönpanon lykkäämistoimen soveltamisen jatkamista koskeva hakemus

Määräysosa

1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin asiassa T-95/09 R, *United Phosphorus v. komissio*, 28.4.2009 antaman määräyksen (ei julkaistu oikeustapauskoelmassa) määräyksen 1 kohdassa määrätyn täytäntöönpanon lykkäystoimen soveltamista jatketaan 30.11.2010 saakka, kuitenkin enintään siihen saakka, kunnes pääasiassa annetaan ratkaisu tai kunnes muodollisesti päätetään yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston direktiivin 91/414/ETY soveltamiseksi siltä osin kuin on kyse direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun työohjelmaan kuuluneiden mutta direktiivin liitteeseen I sisällyttämättömien tehoaineiden tavanomaisesta ja nopeutetusta arviointimenettelystä 17.1.2008 annetun asetuksen (EY) N:o 33/2008 (EUVL L 15, s. 5) 13 artiklan mukaisesti napropamidin osalta aloitettu nopeutettu menettely.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 8.1.2010 — Escola Superior Agrária de Coimbra v. komissio

(Asia T-446/09 R)

(Välitoimimenettely — Life-ohjelma — Osan maksetuista määristä palauttaminen — Perimismääräys — Maksukehotus — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Taloudellinen vahinko — Poikkeukselliset olosuhteet — Kiireellisyys puuttuminen)

(2010/C 51/64)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Escola Superior Agrária de Coimbra (Coimbra, Portugal) (edustaja: asianajaja J. Pais do Amaral)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braga da Cruz ja J. B. Laignelot)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission 9.9.2009 päivätyn kirjeen D (2009) 224268, jonka aiheena on perimismääräys, ja 11.9.2009 päivätyn komission maksukehotuksen nro 3230909105, jonka määrä on 327 500,35 euroa, sisältämien päätösten täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus

Määräysosa

1) Välitoimihakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin

Kanne 20.11.2009 — Euroopan komissio v. New Acoustic Music ja Anna Hildur Hildibrandsdottir

(Asia T-464/09)

(2010/C 51/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A.-M. Rouchaud-Joët ja N. Bambara, avustajanaan asianajaja C. Erkelens)

Vastaajat: New Acoustic Music Association (Orpington, Yhdistynyt kuningaskunta) ja Anna Hildur Hildibrandsdottir (Orpington)

Vaatimukset

— vastaajat on velvoitettava palauttamaan komissiolle 31 136,23 euron suuruinen pääoma, johon on lisättävä 7,70 %:n vuosittainen korko 14.1.2008 alkaen, kunnes koko summa on palautettu

— vastaajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien komission oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne koskee tukisopimusta, jonka sopimusnumero on 2003-1895/001-001, jonka ovat tehneet Euroopan komissio (jäljempänä komissio) ja New Acoustic Music Association (jäljempänä NAMA), jota edustaa Anna Hildur Hildibrandsdottir, ja jonka tarkoituksena on toteuttaa CLT2003/A1/GB-317 — European Music Roadwork -niminen toimi "Kulttuuri 2000" -ohjelman (¹) yhteydessä.

Kantaja vaatii kanteellaan, että unionin tuomioistuin velvoittaa vastaajat, joista kumpikin on vastuussa koko summasta yhteisvastuullisesti, palauttamaan komissiolle 31 136,23 euron suuruisen summan viivästyskorkoineen; tämä summa on ennakon, jonka kantaja on maksanut NAMAlle tukisopimuksen mukaisen toimien toteuttamiseksi, ja summan, johon NAMalla on oikeus, välinen erotus.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi yhteen oikeudelliseen perusteseen. Se väittää, että NAMA on rikkonut sopimusvelvoitteitaan jättämällä palauttamatta osan komission maksamasta ennakosta, koska todelliset tukikelpoiset kulut olivat arvioituja kokonaiskuluja pienemmät.

Komissio katsoo, että NAMA ja Anna Hildur Hildibrandsdottir, joka on NAMAn jäsen ja sen laillinen edustaja, ovat yhdessä vastuussa palautettavasta summasta.

(¹) Kulttuuri 2000 -ohjelman perustamisesta 14.2.2000 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 508/2000/EY (EYVL L 63, s. 1).

Kanne 4.12.2009 — Puola v. komissio

(Asia T-486/09)

(2010/C 51/66)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: M. Szpunar)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 24.9.2009 tehty komission päätös 2009/721/EY (¹) (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 7044) on kumottava siltä osin kuin siinä jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle 47 152 775 Puolan zlotyn suuruinen summa, jonka Puolan tasavallan hyväksymä maksajavirasto on suorittanut

— Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä, joka koskee maaseudun kehittämisohjelmaa, määrätään vuonna 2005 toteutettujen menojen osalta 5 prosentin suuruudesta rahoitusoikaisusta maatalouden tukemiseksi taloudellisesti epäsuotuisilla alueilla ja maatalouden ympäristöhankkeiden kehittämiseksi. Oikaisun syynä olivat väitetyt virheet ja puutteellisuudet tavanomaisia hyviä maatalouskäytänteitä noudattaen tehtävissä ristiintarkastuksissa, seuraamusjärjes-

telmässä, paikalla tehtävistä tarkastuksista laadittavissa kertomuksissa ja tarkastusten yhdistämisessä kaikkiin maatalouden ympäristötoimenpiteisiin liittyviin velvoitteisiin.

Kantaja kiistää väitetyt virheet ja vetoaa riidanalaisen päätöksen osalta seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin.

Kantaja vetoaa ensinnäkin asetuksen N:o 1258/1999 (²) 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja asetuksen N:o 1290/2005 (³) 31 artiklan 1 kohdan sekä asiakirjassa VI/5330/97 asetettujen suuntaviivojen rikkomiseen, koska rahoitusoikaisusta on määrätty tosiseikkojen virheellisen arvioinnin ja virheellisen laintulkinnan perusteella. Mitään väitetyistä virheistä, jotka ovat olleet oikaisun syynä, ei ole tosiasiasa tehty, ja riidanalaisessa päätöksessä yhteisörahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot on toteutettu yhteisön säännöksiä noudattaen.

Ensimmäisen kanneperusteen osalta kantaja esittää, että paikalla tehtävistä tarkastuksista laadituissa kertomuksissa on noudatettu asetuksen N:o 796/2004 (⁴) 28 artiklan mukaisesti kaikkia sellaisia tavanomaisia hyviä maatalouskäytänteitä, joihin myös luonnollisia lannoitteita koskevan vuosittaisen ylärajan valvonta kuuluu. Eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmän mukaisia hallinnollisia ristiintarkastuksia ei ole kantajan mukaan suoritettu ainoastaan siitä syystä, että kyseinen järjestelmä on ollut ristiintarkastusten lähtökohtana tulokseton, ja ristiintarkastusten suorittaminen ei ole sen vuoksi ollut tarpeellista asetuksen N:o 817/2004 (⁵) 68 artiklan nojalla. Järjestelmä, joka koskee seuraamusten määräämistä tavanomaisten hyvien maatalouskäytänteiden noudattamatta jättämisen perusteella, on ollut täysin tehokas, maaseudun kehittämisohjelman ensimmäisen toimeenpanovuoden aikana vallinneen tilanteen kannalta asianmukainen ja jopa ankarampi kuin tällä hetkellä voimassa oleva yhteisön seuraamusjärjestelmä, ja siten se on täysin asetuksen N:o 817/2004 73 artiklan mukainen. Paikalla tehtävien tarkastusten kattavuus on taattu jopa siten, että tarkastuksissa on menty pidemmälle kuin mitä asetuksen N:o 817/2004 69 artiklan kolmannessa kohdassa edellytetään.

Toiseksi kantaja vetoaa asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan, asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohdan ja asiakirjassa VI/5330/97 asetettujen suuntaviivojen rikkomiseen sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska kiinteämääräinen oikaisu on mitoitettu yhteisön varoihin kohdistuvan tappiovaaran kannalta aivan liian kohtuuttomaksi. Mikään väitetyistä virheistä, jotka ovat olleet oikaisun syynä, ei olisi kantajan mukaan voinut johtaa yhteisön taloudellisiin tappioihin, tai ainakin tällaisten oletettujen taloudellisten tappioiden vaara on ollut joka tapauksessa täysin marginaalinen, ja vaara on kohdistunut huomattavasti pienempään summaan kuin siihen, joka jätettiin riidanalaisessa päätöksessä yhteisörahoituksen ulkopuolelle.

Kolmanneksi kantaja vetoaa SEUT 296 artiklan toisen kohdan rikkomiseen, koska riidanalaista päätöstä ei ole riittävästi perusteltu. Komissio ei ole kantajan mukaan selvittänyt syytä väitettyjen virheiden ulottuvuuden olennaiselle muutokselle, ja komissio on siten jättänyt antamatta Puolan viranomaisille tilaisuuden saada tieto näistä syistä.

⁽¹⁾ EUVL L 257, s. 28.

⁽²⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, s. 10).

⁽³⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (EUVL L 209, s. 1).

⁽⁴⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 796/2004 (EUVL L 141, s. 18).

⁽⁵⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 29.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 817/2004 (EUVL 153, s. 30, oikaisu EUVL 2004, L 231, s. 24).

Valitus, jonka Petrus Kerstens on tehnyt 9.12.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-102/07, Kerstens v. komissio, 29.9.2009 antamasta tuomiosta

(Asia T-498/09 P)

(2010/C 51/67)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (edustaja: asianajaja C. Mourato)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Valituksenalainen tuomio on kumottava

— Asia on palautettava Euroopan unionin virkamiestuomioistuimeen

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii tällä valituksella virkamiestuomioistuimen asiassa F-102/07, Kerstens vastaan komissio, 29.9.2009 annetun sen

tuomion kumoamista, jolla virkamiestuomioistuin hylkäsi perusteettomana kanteen, jossa vaadittiin useiden komission sellaisten päätösten kumoamista, jotka koskivat pääosaston etusijapisteiden ja tunnustuksena toimielimen edun mukaisesta ylimääräisestä työstä myönnettävien etusijapisteiden myöntämistä kantajalle vuosien 2004, 2005 ja 2006 ylennyskirjoituksilla.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen, jotka koskevat

— Sitä, että virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen soveltaessaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 5 artiklaa ja henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston johtajan edellä mainitun säännöksen nojalla määriteltäviä arviointiperusteita etusijapisteiden myöntämiselle vuoden 2005 arviointikierron varten, ja sitä, että selvitysaineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla

— Sitä, että puolustautumisoikeuksia on loukattu siltä osin kuin virkamiestuomioistuin käytti perusteena vuoden 2004 urakehitystä koskevan kertomuksen väitettyä osaa, jota ei toimitettu ja jonka osalta asianosaiset eivät voineet esittää näkemyksiään

Kanne 11.12.2009 — Inovis v. SMHV — Sonaecom (INOVIS)

(Asia T-502/09)

(2010/C 51/68)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Inovis, Inc. (Alpharetta, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor R. Black ja solicitor B. Ladas)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Sonaecom — Serviços de Comunicações, S.A. (Maia, Portugali)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 14.9.2009 asiassa R 1691/2008-1 tekemä päätös on kumottava

— SMHV:n valituslautakunta on veloitettava rekisteröimään yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus

- SMHV on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäynti-
kuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "INOVIS" luokkiin 9, 35, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Portugalissa rekisteröity sanamerkki "NOVIS" luokkiin 9, 35, 37, 38, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta teki virheen, i) kun se ei ottanut huomioon kyseessä olevien tavaramerkkien kattamien tavaroiden ja palveluiden välillä olevia selviä eroja ja katsoi muun muassa virheellisesti, että aikaisempi merkki kattoi luokat 9 ja 42, vaikka Portugalin tavaramerkkivirasto hylkäsi tavaramerkin rekisteröinnin näihin luokkiin, ja joka tapauksessa tätä rekisteröintiä ei menettelyssä näytetty toteen; ii) kun se ei ottanut huomioon kyseessä olevien tavaramerkkien välisiä merkityssisältöön perustuvia selviä eroja, ja iii) kun se katsoi, että kyseessä olevien tavaramerkkien välillä oli sekaan-nusvaara.

Kanne 16.12.2009 — Cybergun v. SMHV — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Asia T-503/09)

(2010/C 51/69)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Cybergun (Bondoufle, Ranska) (edustaja: asianajaja S. Guyot)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Saksa)

Vaatimukset

- SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 9.10.2009 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin siinä julistetaan mitättömäksi tavaramerkki AK 47

- Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ja 91 artiklan mukaisesti SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, joihin sisältyvät kantajalle tämän menettelyn johdosta aiheutuneet kulut, kuten asiakirjojen kääntämisestä aiheutuneet kulut, asianajajan palkkiot ja mahdollisesti matka- ja oleskelukulut. Kantaja pyytää unionin yleistä tuomioistuinta arvioimaan näiden kulujen määräksi 20 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki "AK 47" luokkiin 9, 28 ja 38 rekisteröityjä tavaroita ja palveluja varten (yhteisön tavaramerkki nro 3 249 381).

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja.

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG.

Mitättömyysoaston ratkaisu: Vaatimus kyseessä olevan tavaramerkin julistamiseksi mitättömäksi hylätään.

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyysoaston ratkaisu kumotaan ja yhteisön tavaramerkki julistetaan mitättömäksi.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohtaa (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohta) ja asetuksen N:o 40/94 51 artiklan 1 kohtaa (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohta) on rikottu.

Kanne 16.12.2009 — Carlyle v. SMHV — Mascha & Regner Consulting (CAFE CARLYLE)

(Asia T-505/09)

(2010/C 51/70)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: The Carlyle, LLC (St. Louis, Yhdysvallat) (edustajat: lakimiehet E. Cornu, E. De Gryse ja D. Moreau)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Mascha & Regner Consulting KEG (Wien, Itävalta)

Vaativuudet

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 8.10.2009 asiassa R 239/2009-4 tekemä päätös on kumottava ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki CAFE CARLYLE luokkaan 42 kuuluville palveluille

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Vastapuoli valituslautakunnassa

Mitättömyysoaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus hylättiin.

Valituslautakunnan ratkaisu: Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki julistettiin mitättömäksi.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen sillä perusteella, että valituslautakunta tulkitsi virheellisesti tosiasiallisen käyttämisen käsitettä liian suppeasti. Valituslautakunta ei myöskään (i) ottanut asianmukaisesti huomioon kantajan mitättömyysoastossa esittämiä todisteita tosiasiallisesta käyttämisestä, (ii) arvioinut oikein mainittujen käyttämisestä esitettyjen todisteiden ulottuvuutta ja (iii) tehnyt niistä yleisarviota.

Kanne 16.12.2009 — Carlyle v. SMHV — Mascha & Regner Consulting (THE CARLYLE)

(Asia T-506/09)

(2010/C 51/71)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: The Carlyle, LLC (St. Louis, Yhdysvallat) (edustajat: lakimiehet E. Cornu, E. De Gryse ja D. Moreau)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Mascha & Regner Consulting KEG (Wien, Itävalta)

Vaativuudet

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 8.10.2009 asiassa R 240/2009-4 tekemä päätös on kumottava ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki THE CARLYLE luokkiin 3, 25 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Vastapuoli valituslautakunnassa

Mitättömyysoaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus hylättiin osittain.

Valituslautakunnan ratkaisu: Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki julistettiin mitättömäksi.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen sillä perusteella, että valituslautakunta tulkitsi virheellisesti tosiasiallisen käyttämisen käsitettä liian suppeasti. Valituslautakunta ei myöskään i) ottanut asianmukaisesti huomioon kantajan mitättömyysoastossa esittämiä todisteita tosiasiallisesta käyttämisestä, ii) arvioinut oikein mainittujen käyttämisestä esitettyjen todisteiden ulottuvuutta ja iii) tehnyt niistä yleisarviota.

Kanne 22.12.2009 — Baena Grupo v. SMHV — Neuman ja Galdeano del Sel (tavaramerkit ja mallit)

(Asia T-513/09)

(2010/C 51/72)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: José Manuel Baena Grupo, SA (Santa Perpètua de Mogoda, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Canela Giménez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuolet valituslautakunnassa: Herbert Neuman ja Andoni Galdeano del Sel (Tarifa, Espanja)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) kolmannen valituslautakunnan 14.10.2009 tekemästä päätöksestä asiassa R 1323/2008-3 nostettu kanne on hyväksyttävä

— SMHV:n päätös on kumottava

SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisömalli, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: rekisteröity yhteisömalli nro 000 426 895-0002 seuraaville tavaroille: ”ornamentti: T-paidat, ornamentti: lakit, ornamentti: tarrat, ornamentti: painotuotteet, mukaan lukien mainosmateriaali”.

Yhteisömallin haltija: kantaja.

Yhteisömallin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Herbert Neuman ja Andoni Galdeano del Sel.

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän tavaramerkki- tai mallioikeus: yhteisön kuviomerkki nro 1 312 651 Nizzan luokituksen luokkiin 25, 28 ja 32 luokkiin kuuluville tavaroille.

Malliosaston mitättömyysoaston ratkaisu: Vaatimuksen hyväksymisen ja mallin mitättömäksi julistaminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalaisen päätöksen kumoaminen ja yhteisömallista annetun asetuksen N:o 6/2002 60 artiklan 1 kohdan nojalla annetun toimivallan perusteella pääasian ratkaiseminen ja yhteisömallin mitättömäksi julistaminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 1 kohdan virheellinen tulkinta.

Kanne 31.12.2009 — De Post v. komissio

(Asia T-514/09)

(2010/C 51/73)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: De Post NV van publiek recht (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat R. Martens ja B. Schutyser)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Euroopan unionin julkaisutoimistoon tekemä päätös, joka annettiin tiedoksi kantajalle 17.12.2009, myöntää tarjouspyyntömenettelyssä nro 10234 ”Virallisen lehden, kirjojen, muiden aikakauslehtien sekä julkaisujen päivittäinen kuljetus ja jakelu” (EUVL 2009/S 176-253034) tarkoitettu sopimus Entreprises des Postes et Télécommunications Luxembourgille eikä kantajalle on kumottava

— jos julkaisutoimisto on tuomion antamishetkellä jo allekirjoittanut sopimuksen Entreprises des Postes et Télécommunications Luxembourgien kanssa tarjouspyyntömenettelyn nro 10234 mukaisesti, tämä sopimus on katsottava pätemättömäksi

— kantajalle on myönnettävä vahingonkorvausta tappiosta, joka sille aiheutui riidanalaisen päätöksen vuoksi ja jonka suuruudeksi arvioidaan väliaikaisesti 2 386 444,94 euroa, johon on lisättävä viivästyskorko sekä koronkorko tämän kannekirjelmän jättämispäivästä lukien

— Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajalle aiheutuneet asianajajan kulut mukiaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteellaan kantaja vaatii yhtäältä kumottavaksi Euroopan unionin julkaisutoimiston (jäljempänä julkaisutoimisto) 17.12.2009 tekemän päätöksen myöntää tarjouspyyntömenettelyssä nro 10234 ”Virallisen lehden, kirjojen, muiden aikakauslehtien sekä julkaisujen päivittäinen kuljetus ja jakelu” (EUVL 2009/S 176-253034) tarkoitettu sopimus Entreprises des Postes et Télécommunications Luxembourgille (jäljempänä PT Luxembourg) ja näin ollen olla myöntämättä sopimusta kantajalle ja toisaalta arviolta 2 386 444,94 euroon korvausta vahingosta, joka sille väitetysti aiheutui sen tarjouksen hylkäämisen vuoksi.

Kanteensa tueksi kantaja esittää yhden ainoan kanneperusteen, joka koostuu neljästä osasta.

Ensimmäinen ja ainoa kantajan esittämä kanneperuste koskee sitä, että se väittää julkaisutoimiston loukanneen avoimuusperiaatetta ja tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, jotka vahvistetaan SEUT 15 artiklassa ja Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (jäljempänä varainhoitoasetus) ⁽¹⁾ 89 artiklassa, laiminlyöneen velvollisuutta myöntää sopimus varainhoitoasetuksen 100 artiklan 1 kohdassa olevien valintaperusteiden arvioinnin perusteella, jättäneen perustelematta päätöksensä riittävästi (SEUT 296 artiklan rikkominen) ja syyllistyneen useisiin ilmeisiin arviointivirheisiin, minkä vuoksi päätös, jonka mukaan PT Luxemburgin eikä kantajan tarjous on taloudellisesti edullisin, on pätemätön.

Kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantaja väittää, että varainhoitoasetuksen 100 artiklan 1 kohdan vastaisesti julkaisutoimisto ei perustanut päätöstään valinta- ja ratkaisuperusteiden arviointiin.

Kanneperusteen toisessa osassa kantaja väittää, että julkaisutoimisto sovelsi tarjousten arvioinnissaan erilaisia alaperusteita, joita ei mainittu tarjousta koskevissa eritelmissä, minkä vuoksi se loukkasi avoimuusperiaatetta, joka vahvistetaan SEUT 15 artiklassa ja varainhoitoasetuksen 89 artiklassa.

Kanneperusteensa kolmannessa osassa kantaja väittää, että julkaisutoimisto sovelsi avoimia teknisiä ratkaisuperusteita epäjohdonmukaisesti ja käytännössä poisti kaiken avoimuuden arviointimenettelystä.

Kanneperusteensa neljännessä osassa kantaja väittää, että SEUT 15 ja 296 artiklan sekä varainhoitoasetuksen 89 artiklan ja perusteluvollisuutta sekä avoimuutta koskevien yleisten menettelyllisten vaatimusten vastaisesti julkaisutoimisto ei esittänyt riittäviä ja yksiselitteisiä perusteluja tarjousten arviointiinsa, koska päätöksen perustelut ovat sen mukaan ristiriitaiset ja niihin liittyy ilmeisiä arviointivirheitä.

Kantaja väittää edelleen, että koska riidanalainen päätös on yhteisön oikeuden vastainen, julkaisutoimisto on syyllistynyt virheeseen, minkä vuoksi se on vastuussa SEUT 340 artiklan mukaisesti. Kantaja väittää itse asiassa, että sille aiheutui huomattavaa tappiota päätöksestä myöntää sopimus PT Luxemburgille eikä kantajalle, ja tämä tappio muodostuu mahdollisuudesta saada sopimus ja kaikista sille aiheutuneista kuluista, jotka liittyvät tarjouksen valmisteluun ja laatimiseen sekä sen kannan puolustamiseen.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1)

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 21.12.2009 virkamiestuomioistuimen asiassa F-3/08, Marcuccio v. komissio, 7.10.2009 antamasta määräyksestä

(Asia T-515/09 P)

(2010/C 51/74)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- joka tapauksessa riidanalainen määräys on kumottava kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta
- joka tapauksessa on todettava, että ensimmäisessä oikeusasteessa käsitelty kanne, jonka johdosta riidanalainen määräys annettiin, voitiin ottaa tutkittavaksi kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta
- ensisijaisesti ensimmäisessä oikeusasteessa käsiteltyyn kanneeseen sisältyvä valittajan vaatimus on hyväksyttävä kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan kaikki nyt esillä olevasta asiasta valittajalle eri oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- toissijaisesti nyt esillä oleva asia on palautettava virkamiestuomioistuimen toiselle kokoonpanolle, jotta se ratkaisee pääasian uudelleen

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä valitus koskee virkamiestuomioistuimen asiassa F-3/08 7.10.2009 antamaa määräystä. Tällä määräyksellä hylättiin selvästi perusteettomana kanne, jossa vaadittiin kumoamaan komission päätös, jolla se kieltäytyi toimittamasta valittajalle itali-ankielistä käännöstä aikaisemmasta päätöksestä, ja jossa komissiolta vaadittiin vahingonkorvausta tästä kieltäytymisestä aiheutuneesta vahingosta. Riidanalaisella määräyksellä valittaja velvoitettiin korvaamaan tuomioistuimelle myös 1 000 euroa virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 94 artiklan a alakohdan nojalla.

Vaatimustensa tueksi valittaja vetoaa seuraaviin valitusperusteisiin:

- Määräyksen perustelut ovat täysin puutteelliset erityisesti siksi, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla siltä osin kuin virkamiestuomioistuin katsoi, että valittajalla oli mahdollisuus ymmärtää kysymyksessä olevan kirjeen sisältö kielellä, jolla se oli annettu tälle tiedoksi.
- On jätetty huomioimatta oikeussäännöt, joiden nojalla jokaisella on oikeus kääntyä yhteisön toimielimen puoleen käyttäen mitä tahansa unionin virallista kieltä ja saada vastaus samalla kielellä.
- Virkamiestuomioistumuksen työjärjestyksen 94 artiklaa on tulkittu ja sovellettu virheellisesti.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 21.12.2009 virkamiestuomioistumuksen asiassa F-122/07, Marcuccio v. komissio, 7.10.2009 antamasta määräyksestä

(Asia T-516/09 P)

(2010/C 51/75)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- joka tapauksessa riidanalainen määräys on kumottava kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta
- joka tapauksessa on todettava, että ensimmäisessä oikeusasteessa käsitelty kanne, jonka johdosta riidanalainen määräys annettiin, voitiin ottaa tutkittavaksi kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta
- ensisijaisesti ensimmäisessä oikeusasteessa käsiteltyyn kanteeseen sisältyvä valittajan vaatimus on hyväksyttävä kokonaisuudessaan ja poikkeuksitta
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan kaikki nyt esillä olevasta asiasta valittajalle eri oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- toissijaisesti nyt esillä oleva asia on palautettava virkamiestuomioistumuksen toiselle kokoonpanolle, jotta se ratkaisee pääasian uudelleen

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä valitus koskee virkamiestuomioistumuksen asiassa F-122/07 7.10.2009 antamaa määräystä. Tällä määräyksellä kanne, jossa vaadittiin ensisijaisesti kumoamaan komission päätös hylätä valittajan pyyntö tutkia tietyt vuosia 2001–2003 koskevat tapahtumat ja jossa komissiolta vaadittiin vahingonkorvausta tästä päätöksestä aiheutuneesta vahingosta, jätettiin osittain tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttivat, ja hylättiin siltä osin kuin se oli selvästi perusteeton.

Vaatimustensa tueksi valittaja vetoaa siihen, että tosiseikat on riidanalaisessa määräyksessä otettu huomioon vääristyneellä tavalla ja että toimien perusteluvollisuutta on tulkittu ja sovellettu virheellisesti.

Kanne 21.12.2009 — Alstom v. komissio

(Asia T-517/09)

(2010/C 51/76)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alstom (Levallois Perret, Ranska) (edustajat: asianajajat J. Derenne ja A. Müller-Rappard)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Komission asiassa COMP/F/39.129 — Tehomuuntajat 7.10.2009 tekemä päätös on kumottava ja
- komission tilinpitäjän 10.9.2009 tekemä päätös on kumottava;
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteellaan Alstom vaatii yhtäältä komission EY 81 artiklan (nyttämmin SEUT 101 artikla) ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 7.10.2009 tekemän päätöksen K(2009)7601 lopullinen — Tehomuuntajat, joka koski yhdenmukaistettuja menettelytapoja Euroopan tehomuuntajamarkkinoilla, kumoamista ja toisaalta komission tilinpitäjän 10.12.2009 tekemän päätöksen, jolla hylättiin Alstomin pyyntö vakuuden antamisesta tällä kanteella vireille saatetun menettelyn keston ajaksi, kumoamista.

Komission 7.10.2009 tekemän päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka perustuvat seuraaviin seikkoihin:

- solidaarisuuteen sovellettavien oikeussääntöjen rikkominen siltä osin kuin komissio on katsonut, että kaksi sellaista yritystä on solidaarisessa vastuussa yhdestä ja samasta kilpailusääntöjen rikkomisesta, joiden komissio ei ole voinut erikseen ja itsenäisesti katsoa olevan suoraan ja muodollisesti vastuussa kyseisestä kilpailusääntöjen rikkomisesta
- SEUT 296 artiklan rikkominen siltä osin kuin riidanalaisen päätöksen
 - perustelut ovat riittämättömät sen osalta, onko olemassa vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan
 - perustelut puuttuvat sen komission väitteen osalta, jonka mukaan Alstom ei ole kumonnut olettaa, joka koskee emoyhtiön vastuuta tytäryhtiön toiminnasta, ja jonka mukaan Alstom ei ole näyttänyt, että tytäryhtiö oli itsenäinen
 - perustelut ovat ristiriitaisia Alstomin ja Alstom T&D SA:n yhteisvastuun osalta

- SEUT 101 artiklan rikkominen siltä osin kuin on kyse säännöistä, jotka koskevat sen lukemista emoyhtiöiden syyksi, että tytäryhtiöt ovat rikkoneet kilpailusääntöjä, siltä osin kuin komissio on käyttänyt perusteena oikeuskäytäntöä, joka on Euroopan unionin oikeuden vastaista ja joka pitäisi siis jättää huomiotta sen vuoksi, että siinä tuomari on luonut periaatteen olettamasta, jota ei voida kumota ja joka ei perustu markkinoiden autonomiaan tai menettelyyn, vaan taloudellisiin, oikeudellisiin ja organisatorisiin yhteyksiin eli yleisiin piirteisiin, jotka ovat ominaisia kaikille konserneille.

Tilinpitäjän 10.12.2009 tekemän päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi kantaja tuo esiin seuraavat perusteet:

- Oikeudellisen perustan puuttuminen, koska päätöksellä hylätä pyyntö vakuuden antamisesta 7.10.2009 tehdyn komission päätöksen kumoamisen menettelyn keston ajaksi ei ollut laillista perustaa neuvoston varainhoitoasetuksessa N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ eikä komission antamassa kyseisen asetuksen täytäntöönpanoasetuksessa N:o 2342/2002, jota on muutettu asetuksella N:o 1248/2006 ⁽²⁾.
- Luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen siltä osin kuin tilinpitäjän päätöksessä ei ole otettu huomioon perusteltuja odotuksia, jotka komission aiempi käytäntö on luonut.
- Yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaaminen siltä osin kuin komission tilinpitäjän uusi lähestymistapa asettaa ilman enna-

kolta suoritettuja julkistamistoimenpiteitä tai siirtymätoimenpiteitä Alstomin epäyhdenvertaiseen tilanteeseen sellaisiin sakkovelallisiin nähden, jotka ovat voineet antaa vakuuden ennen kyseistä lähestymistavan muutosta.

- Sen velvollisuuden rikkominen, että tulkintavirhe korjataan julkisesti siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että komission aiempi käytäntö ei ollut varainhoitoon sovellettavan säännösten mukainen.

-
- ⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1)
- ⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 muuttamisesta 7.8.2006 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 1248/2006 (EUVL L 227, s. 3)

Kanne 23.12.2009 — Toshiba v. Euroopan komissio

(Asia T-519/09)

(2010/C 51/77)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Toshiba Corp. (edustajat: solicitor J. MacLennan, asianajaja J. Jourdan ja asianajaja P. Berghé)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- On kumottava EY 81 artiklan (SEUT 101 artikla) ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä asiassa COMP/39.129 — Muuntajat tehty komission päätös valittajaa koskevilta osin
- valittajalle määrätty sakko on kumottava
- vaihtoehtoisesti siinä tapauksessa, että riidanalainen päätös pysytetään kokonaan tai osin, valittajalle määrätyn sakon määrää on alennettava
- komissio on velvoitettava korvaamaan valittajalle näissä oikeudenkäynneissä aiheutuneet kulut
- on annettava kaikki unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanon edellyttämät määräykset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii valituksellaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä asiassa COMP/39.129 — Muuntajat 7.10.2009 tehdyn komission päätöksen kumoamista siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä todettiin valittajan rikko-
neen EY 81 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa osallistumalla markkinoiden jakamiseen sellaisen eurooppalaisten ja japanilaisten muuntajien valmistajien välillä tehdyn herrasmies-
sopimuksen muodossa, jolla sovittiin kotimarkkinoiden kunnioittamisesta osapuolten välillä ja pidättäytymisestä toisten osapuolten markkinoilla myymisestä. Valittaja vaatii vaihtoehtoisesti sille määrätyn sakon määrän alentamista.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

Valittaja väittää ensinnäkin, että komissio ei osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla eurooppalaisten ja japanilaisten muuntajien valmistajien välillä tehdyn herrasmies-sopimuksen tai minkään muunkaan sopimuksen taikka yhdenmukaistettujen menettelyjen olemassaoloa eikä valittajan osallisuutta niihin.

Toiseksi valittaja väittää, että komissio ei osoittanut, että sillä olisi toimivalta väitetyn herrasmies-sopimuksen osalta, mikäli kyseisen sopimuksen osoitettaisiin olevan olemassa, minkä valittaja kiistää. Valittaja väittää, että koska markkinoille pääsyä haittaavat merkittävät esteet, mainitunlaisella sopimuksella ei ole välitöntä ja huomattavaa vaikutusta kilpailuun Euroopan unionissa tai jäsenvaltioiden välisiin kauppavirtoihin.

Kolmannen, valittajan vaihtoehtoisena esittämän valitusperusteen mukaan komissio teki virheen määrittäessään rikkomisen kestoja ja valittajan osallisuutta kyseiseen rikkomiseen. Valittaja väittää, että komissio ei osoittanut, että tietyillä tapaamisilla olisi ollut minkäänlaista kilpailuvastaista tarkoitusta tai vaikutusta ja että valittaja olisi niihin osallistumalla rikkonut yhteisön kilpailuoikeutta.

Valittaja väittää neljännessä, vaihtoehtoisena esittämässään kanneperusteessa, että komissio teki oikeudellisen virheen sakon perusmäärää laskiessaan. Valittaja väittää ensinnäkin, että komissio teki virheen valitessaan vertailuvuoden valittajan myynnin laskemiseksi ja poikkesi siten sakkojen määrän laskennasta annettujen suuntaviivojen mukaisesta menetelmästä. Lisäksi valittaja katsoo, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen, kun se jätti ottamatta huomioon sen seikan, että pääsy eurooppalaisille markkinoille haittaavat merkittävät esteet, ja kun se oletti, että Toshiba olisi voinut saavuttaa Euroopan talousalueella markkinaosuuttaan maailmanlaajuisilla markkinoilla vastaavan markkinaosuuden. Valittaja väittää lisäksi, että komissio tulkitsi virheellisesti sakkojen määrän laskennasta annettujen suuntaviivojen 18 kohtaa perustellakseen sen, että se arvioi valittajan myynnin arvon Euroopan talousalueella tämän maailmanlaajuisen myynnin perusteella eikä tutkimalla ainoastaan markkinoita, joita väitetty rikkominen koskee. Valittaja katsoo näin ollen, että sille määrätty sakko on kohtuuton.

Kanne 21.12.2009 — Areva T&D v. komissio**(Asia T-521/09)****(2010/C 51/78)***Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Areva T&D SAS (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Schild ja C. Simphal)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee Areva T&D SA:ta

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä Areva T&D SAS:n nostamassa kanteessa vaaditaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 7.10.2009 tehty komission päätös K (2009) 7601 lopullinen, joka koskee EY 81 artiklan (nykyisin SEUT 101 artikla) ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaista menettelyä asiassa COMP/39.129 — Tehomuuntajat.

Kantaja vetoaa kumoamiskanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen.

Ensimmäinen kanneperuste koskee sitä, että SEUT 296 artiklassa tarkoitettu perusteluvollisuus on laiminlyöty. Kantaja katsoo, että komissio ei ole perustellut seuraamusten määräämistä koskevan valtansa delegointia sen jälkeen, kun Areva T&D SA:n oli katsottu olevan yhteisvastuussa kilpailusääntöjen rikkomisesta, eikä sitä, miksi 19.2.2002 päivytyssä tiedonannossa määriteltyihin sellaisiin edellytyksiin tehtiin lisäys, jotka koskevat mahdollisuutta saada sakkoimmunitetti.

Toisessa kanneperusteessaan kantaja katsoo, että komissio on rikkonut SEUT 101 artiklan 1 kohtaa ja erityisesti oikeussääntöjä, jotka koskevat kilpailusääntöjen rikkomisesta vastuuseen joutumista. Kantajan mukaan komissio ei voi lukea Areva T&D SA:n syyksi vastuuta kilpailuvastaisista menettelyistä, jotka ajallisesti edelsivät hetkeä, jona Alstom SA luopui Areva T&D SA:sta. Tosiseikkojen tapahtuma-aikana Areva T&D SA ei itse asiassa ollut itsenäinen yhtiö vaan emoyhtiönsä — Alstomin — määräysvallassa oleva yhtiö. Tästä seuraa, että komission olisi tullut katsoa niiden kilpailusääntöjen rikkomisesta vastuuseen joutumista koskevien periaatteiden mukaisesti, jotka koskevat yrityksen luovutustilannetta, että tosiseikkojen tapahtuma-aikana ainoastaan emoyhtiö, eli Alstom, voi olla vastuussa luopumista edeltäneistä kilpailuvastaisista menettelyistä. Kantaja väittää myös, että katsoessaan, että Areva T&D SA on vastuussa rikkomuksesta, komissio loukkasi oikeusvarmuuden ja seuraamusten yksilöllisyyden ja henkilökohtaisuuden yleisiä periaatteita.

Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja katsoo, että komissio on rikkonut SEUT 101 artiklan 1 kohtaa ja erityisesti oikeussääntöjä, jotka koskevat yhteisvastuuta kilpailusääntöjen rikkomisesta. Kantaja väittää, että komissio ei voinut määrätä Areva T&D SA:ta ja Alstomia suorittamaan sakkoa yhteisvastuullisesti, koska ne eivät enää päätöksen ajankohtana olleet taloudellinen yksikkö. Kantaja katsoo lisäksi, että koska Areva T&D SA:n ja Alstomin katsottiin olevan yhteisvastuussa kilpailusääntöjen rikkomisesta, komission päätöksellä loukattiin unionin oikeuden kahta yleistä oikeusperiaatetta eli yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteita.

Neljännessä kanneperusteessaan kantaja katsoo, että komissio on rikkonut SEUT 101 artiklan 1 kohtaa ja erityisesti 19.2.2002 päivättyä tiedonantoa sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä. ⁽¹⁾ Kantaja väittää myös, että kieltäytymällä myöntämästä sakkoimmunitaettia Areva T&D SA:lle komissio loukasi luottamuksen suojan ja oikeusvarmuuden yleisiä periaatteita.

⁽¹⁾ EYVL C 45, s. 3.

Kanne 21.12.2009 — Gemmi Furs v. SMHV — Lemmi-Fashion (GEMMI)

(Asia T-522/09)

(2010/C 51/79)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Gemmi Furs (Loviisa, Suomi) (edustaja: asianajaja J. Tanhuanpää)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Lemmi-Fashion Vertriebsgesellschaft mbH & Co. Bekleidungs KG (Fritzlar, Saksa)

Vaativuudet

- on kumottava sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 21.10.2009 tekemä päätös R 1372/2008-4
- on hylättävä valituslautakunnassa vastapuolena esiintyneen valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä esittämä väite
- tavamerkki "GEMMI" on rekisteröitävä yhteisön tavamerkiksi kaikkia luokkiin 25 kuuluvia tavaroita varten kantajan

yhteisön tavamerkiksi rekisteröimistä koskevan hakemuksen mukaisesti

- vastaaja on velvoittava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien valituslautakunnassa aiheutuneet kulut ja
- valituslautakunnassa vastapuolena esiintynyt on veloitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien valituslautakunnassa aiheutuneet kulut, jos se päättää liittyä tähän asiaan asianosaiseksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavamerkki: Tavamerkki "GEMMI" luokkiin 18, 24 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavamerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavamerkki- tai merkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Tavamerkin "LEMMI" saksalainen rekisteröinti luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten; tavamerkin "LEMMI fashion" kansainvälinen rekisteröinti luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten; aiemmin rekisteröimätön tavamerkki "LEMMI", jota on käytetty vaatteiden kaupassa Saksassa

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylättiin kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: Kumottiin riidanalainen päätös ja hylättiin hakemus yhteisön asianomaiseksi tavamerkiksi rekisteröimiseksi luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten

Kanneperusteet: Komission asetuksen N:o 2868/95 ⁽¹⁾ 19 säännön 2 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdalla on rikottu, koska valituslautakunta ei käsitellyt aikaisempien oikeuksien toteennäyttämistä asianmukaisesti ja/tai riittävästi; komission asetuksen N:o 2868/95 22 säännön 3 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta ei arvioinut käytöstä esitettyjä todisteita asianmukaisesti ja/tai riittävästi; neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdalla on rikottu, koska valituslautakunta i) ei arvioinut kysymyksessä olevien tavamerkkien samankaltaisuutta asianmukaisesti ii) ei arvioinut kohdeyleisön tarkkaisuustasoa asianmukaisesti; neuvoston asetuksen N:o 207/2009 75 artiklaa on rikottu, koska valituslautakunta ei antanut kantajalle mahdollisuutta ottaa kantaa aikaisempien oikeuksien toteennäyttämistä koskeviin todisteisiin; luottamuksensuojan periaatetta, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja laillisuusperiaatetta on loukattu.

⁽¹⁾ Yhteisön tavamerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) n:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1).

Kanne 23.12.2009 — Smart Technologies v. SMHV (WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH)

(Asia T-523/09)

(2010/C 51/80)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Smart Technologies ULC (Calgary, Kanada) (edustaja: barrister M. Edenborough)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 29.9.2009 asiassa R 554/2009-2 tekemä päätös on kumottava

— vaihtoehtoisesti sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 29.9.2009 asiassa R 554/2009-2 tekemää päätöstä on muutettava siten, että kyseisellä unionin tavaramerkillä todetaan olevan riittävä erottamiskyky, jotta sen rekisteröimistä ei voida neuvoston asetuksen 2007/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella vastustaa

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan tästä kanteesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Luokkaan 9 kuuluvia tavaroita varten haettu sanamerkki "WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH"

Tutkijan päätös: Unionin tavaramerkkiä koskeva hakemus hylättiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen 2007/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta katsoi

virheellisesti, että kyseistä tavaramerkkiä ei voida rekisteröidä siitä syystä, että siltä puuttuu erottamiskyky.

Kanne 24.12.2009 — Meredith Corporation v. SMHV (BETTER HOMES AND GARDENS)

(Asia T-524/09)

(2010/C 51/81)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Meredith Corporation (Des Moines, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor R. N. Furneaux ja solicitor E. A. Hardcastle)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 23.9.2009 asiassa R 517/2009-2 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin sillä hylättiin kyseistä luokkaan 36 kuuluvia palveluja varten haettua unionin tavaramerkkiä koskeva hakemus, ja hakemus on näiden palvelujen osalta hyväksyttävä

— kantajan vaatimukset on hyväksyttävä ja

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos se vastustaa vaatimuksia, ja vastaajan mahdollinen vaatimus on hylättävä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Luokkiin 16, 35 ja 36 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten haettu unionin sanamerkki "BETTER HOMES AND GARDENS"

Tutkijan päätös: Unionin tavaramerkkiä koskeva hakemus hylättiin osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 2 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta jätti virheellisesti soveltamatta oikeaa testiä sen arvioimiseksi, puuttuuko tavaramerkiltä erottamiskyky, jonka avulla ne tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintiä on haettu, erottuivat.

Kanne 30.12.2009 — Hubei Xinyegang Steel v. neuvosto

(Asia T-528/09)

(2010/C 51/82)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (edustajat: barrister F. Carlin, asianajajat N. Niejahr, Q. Azau ja A. MacGregor)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— on kumottava lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa sekä tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 24.9.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 926/2009 ⁽¹⁾ siltä osin kuin sillä otetaan käyttöön kantajan harjoittamaan vientiin kohdistuvia polkumyynnitulleja ja kannetaan käyttöön otettuja, tämän viennin harjoittamiseen kohdistuvia väliaikaisia tulleja, tai vaihtoehtoisesti tämä asetus on kumottava siltä osin kuin sen perusteella kannetaan kantajaan kohdistuvat väliaikaiset tullit

— neuvosto on veloitettava vastaamaan sekä omista että kantajan oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii tällä kanteella, että lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa sekä tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 24.9.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 926/2009 kumotaan siltä osin kuin se koskee kantajaa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

Se vetoaa ensinnäkin siihen, että neuvosto teki ilmeisen tosiseikkoja koskevan arviointivirheen, kun se tunnisti ”tarkasteltavana olevat tuotteet” ja määrittä tuoteryhmät liian yksinkertaistetuksi.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio käytti vertailukohtana epäasianmukaisesti Yhdysvalloissa valmistettuja tavaroita.

Toiseksi kantaja väittää, että neuvosto rikkoi perusasetuksen ⁽²⁾ 9 artiklan 5 kohtaa, kun se peruutti riidanalaisella asetuksella kantajan yksilöllisen kohtelun, vaikka komissio oli alustavasti myöntänyt kantajalle yksilöllisen kohtelun hallinnollisessa menettelyssä, joka edelsi väliaikaisen asetuksen ⁽³⁾ julkaisemista.

Kolmanneksi kantaja väittää, että neuvosto rikkoi perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa ja 10 artiklan 2 kohtaa, kun se otti käyttöön lopullisen tullin ja päätti sellaisen väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta, joka kohdistuu kantajan harjoittamaan, EU:hun suuntautuvaan ”tarkasteltavana olevien tuotteiden” vientiin, koska nämä päätökset perustuivat ilmeisille arviointivirheille, jotka koskevat merkittävän vahingon uhan olemassaoloa.

⁽¹⁾ EUVL L 262, s. 19.

⁽²⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1)

⁽³⁾ Väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa 7.4.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 289/2009 (EUVL L 94, s. 48).

Kanne 5.1.2010 — De Lucia v. SMHV — Galbani (De Lucia La natura pratica del gusto)

(Asia T-2/10)

(2010/C 51/83)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Domenico De Lucia SpA (San Felice a Cancelli, Italia) (edustaja: asianajaja S. Cutolo)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Egidio Galbani SpA (Melzo, Italia)

Vaatimukset

— SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 37/2009-1 15.10.2009 tekemä päätös on kumottava

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, johon sisältyy sanaosa "De Lucia/La natura pratica del gusto", (rekisteröintihakemus nro 4 962 346) luokkiin 29, 30 ja 31 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Egidio Galbani SpA

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: yhteisön sanamerkki "LUCIA" (nro 620 716) luokkiin 29 ja 30 kuuluvia tavaroita varten; yhteisön kuviomerkki, jossa on sanaosa "Galbani-Santa Lucia", (nro 2 402 677) luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten; kansallinen (rekisteröity Italiassa nro 67 470) ja kansainvälinen (nro 256 299) kuviomerkki "LUCIA" luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten; kansallinen (rekisteröity Italiassa numerolla 597 377), kansainvälinen (nro 601 651) ja yhteisön (nro 70 185) kuviomerkki "Santa Lucia" luokkiin 29 ja 30 kuuluvia tavaroita varten; kansallinen (rekisteröity Italiassa nro 131 028) ja kansainvälinen (nro 256 299) sanamerkki "Santa Lucia" luokkaan 29 kuuluvia tavaroita varten ja yhteisön sanamerkki "Santa Lucia" (nro 70 128) luokkiin 29 ja 30 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen luokkaan 31 kuuluvien tiettyjen tavaroiden osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen "tupakan" (luokka 31) osalta ja rekisteröinnin hyväksyminen kyseisen tavarantoiminnan osalta

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen sekä perustelujen puuttuminen tai riittämättömyys saman asetuksen 12 artiklan a kohdan soveltamista koskevan pyynnön osalta

Kanne 7.1.2010 — Al Saadi v. komissio

(Asia T-4/10)

(2010/C 51/84)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Faraj Faraj Hassan Al Saadi (Leicester, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: barrister J. Jones ja solicitor Mudassar Arani)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Komission 13.10.2009 antama asetus (EY) N:o 954/2009 on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa

— Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteellaan SEUT 263 artiklan mukaisesti kumotavaksi tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkoston ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002⁽¹⁾ muuttamisesta 114. kerran 13.10.2009 annettua komission asetusta (EY) N:o 954/2009⁽²⁾, jolla kantaja kirjattiin luetteloon henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään.

Kantajan nimi lisättiin alun perin neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteeseen I 20.11.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2049/2003⁽³⁾, joka sittemmin korvattiin 18.1.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 46/2008.⁽⁴⁾ Yhdistetyissä asioissa C-399/06 P, Hassan vastaan neuvosto ja komissio, ja C-403/06 P, Ayadi vastaan neuvosto, 3.12.2009 antamallaan tuomiolla⁽⁵⁾ Euroopan unionin tuomioistuin kumosi neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002, sellaisena kuin se oli muutettuna asetuksella (EY) N:o 46/2008, siltä osin kuin se koski kantajaa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Ensinnäkin riitautetulla asetuksella loukataan kantajan puolustautumisoikeuksia, mukaan luettuina oikeutta tulla kuulluksi ja oikeutta tosiasialliseen oikeussuojaan, eikä asetuksella korjata näiden oikeuksien loukkaamista. Lisäksi kantaja väittää, että komissio ei esittänyt näyttöä, joka oikeuttaisi kantajan varojen jäädyttämisen, ja esti näin kantajaa puolustamasta itseään tällaista näyttöä vastaan.

Toiseksi kantaja väittää, että vastoin SEUT 296 artiklassa esitettyä velvollisuutta komissio ei esittänyt vakuuttavia perusteluja sille, miksi kantajan varat olisi pidettävä jäädytettynä.

Kolmanneksi kantaja esittää, että komissio ei arvioinut kaikkea relevanttia tosiseikastoa ja näyttöä päättäessään riitautetun asetuksen antamisesta, ja teki näin ilmeisen arviointivirheen. Kantaja väittää lisäksi, ettei hän ole koskaan osallistunut mihinkään terrorismiin liittyvään toimintaan ja että minkäänlaiset taloudelliset sanktiot tai ennaltaehkäisevät toimet häntä vastaan eivät ole tarpeen.

Neljänneksi kantaja toteaa, että riidanalaisella asetuksella toteutetut määrittelemättömän suuruiset rajoitukset hänen omistusoikeuteensa merkitsevät kohtuutonta ja hyväksymättömissä olevaa rajoitusta hänen omaisuudensuojaansa, eikä tämän rajoituksen perusteeksi ole esitetty mitään vakuuttavaa näyttöä.

- (¹) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 881/2002 (EYVL L 139, s. 9).
- (²) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 114. kerran 13.10.2009 annettu komission asetus (EY) N:o 954/2009 (EUVL L 269, s. 20).
- (³) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 25. kerran 20.11.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 2049/2003 (EUVL L 303, s. 20).
- (⁴) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 90. kerran 18.1.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 46/2008 (EUVL L 16, s. 11).
- (⁵) Yhdistetyissä asioissa C-399/06 P, Hassan vastaan neuvosto ja komissio, ja C-403/06 P, Ayadi vastaan neuvosto, 18.1.2008 annettu tuomio, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Kanne 11.1.2010 — Sviluppo Globale v. komissio

(Asia T-6/10)

(2010/C 51/85)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Sviluppo Globale GEIE (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat F. Sciaudone, R. Sciaudone ja A. Neri)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— päätökset, jotka on tehty 10.11.2009 ja 26.11.2009, on kumottava

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena on yhtäältä 10.11.2009 tehty komission päätös, jolla komissio hylkäsi ITAK-nimisen konsortion (kantaja oli kyseisen konsortion jäsen ja sille oli annettu konsortion liikkeenjohdollisia ja hallinnollisia tehtäviä) tekemän tarjouksen tarjouskilpailussa EUROPEAID/127843/D/SER/KOS, joka koskee tulli- ja verohallinnon tukemista Kosovossa, ja toisaalta 26.11.2009 tehty komission päätös, joka koskee ITAK-konsortion pyyntöä tutustua kyseiseen tarjouskilpailuun liittyviin asiakirjoihin.

Kantaja vetoaa 10.11.2009 tehtyä päätöstä koskevan kumoamisvaatimuksensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

— perusteluvelvoite on laiminlyöty, koska komissio ei ole kantajan mukaan koskaan antanut tietoja valitun tarjouksen ominaisuuksista ja eduista

— komissiolle ”Euroopan yhteisön ulkoisen avun sopimusmenettelyjä koskevan oppaan” 2.4.15 kohdan nojalla kuuluvia velvoitteita ja sille kuuluvaa huolellisuusvelvoitetta on jätetty noudattamatta hallinnollisen menettelyn yhteydessä, koska komissio ei ole kantajan mukaan vastannut oppaan 2.4.15 kohdan nojalla tehtyihin valituksiin

— ITAK-konsortion tekemän teknisen tarjouksen ominaisuuksia on arvioitu ilmeisen virheellisesti, koska arviointilautakunta on katsonut Euroopan unionin kolmen eri jäsenvaltion (vero- ja tullialan) kolmen hallintoviranomaisen tekemän tarjouksen riittämättömäksi ja teknisesti sopimattomaksi

— valitun teknisen tarjouksen ominaisuuksia on arvioitu ilmeisen virheellisesti, koska arviointilautakunta on antanut huomattavan korkeat pisteet tietotekniikan asiantuntijoiden sellaisen konsortion tekemälle tarjoukselle, jonka päällikkö oli saanut komissiolta aikaisemmin vain keskinkertaisia arvostanoja.

Kantaja vetoaa 26.11.2009 tehtyä päätöstä koskevan kumoamisvaatimuksensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

— asetuksen N:o 1049/2001 (¹) 7 artiklaa on rikottu, koska komissio ei ole käsitellyt asiakirjoihin tutustumista koskevaa pyyntöä välittömästi eikä lähettänyt vastaanottoilmoitusta, ja se on katsonut voivansa yksinkertaisesti jättää pyynnön huomioimatta

— asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklaa on rikottu, koska komissio ei ole käsitellyt ITAK-konsortion esittämää uudistettua pyyntöä välittömästi eikä lähettänyt tässäkin tapauksessa vastaanottoilmoitusta, ja lopuksi se on myös katsonut voivansa vastata pyyntöön vastaukselle asetetun määräajan kuluttua umpeen

— asetuksen N:o 1049/2001 ja asiaa koskevan oikeuskäytännön mukaisia yleisiä asiakirjoihin tutustumista koskevia periaatteita on loukattu, ja komissio on etenkin mennyt niin pitkälle, että se on jättänyt antamatta tietoja, jotka oli aikaisemmin välitetty kantajalle

— lopuksi kantaja vetoaa siihen, että vastaaja on rikkonut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2, 3 ja 6 kohtaa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.12.2009 — Balfe ym. v. parlamentti

(Asia T-219/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/86)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EYVL C 205, 29.8.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.1.2010 — Shell Hellas v. komissio

(Asia T-245/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/87)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 15.8.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.1.2010 — Société des Pétroles Shell v. komissio

(Asia T-251/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/88)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 15.8.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.12.2009 — Serifo v. komissio ja koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto

(Asia T-438/09) ⁽¹⁾

(2010/C 51/89)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EYVL C 312, 19.12.2009.

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 51/83	Asia T-2/10: Kanne 5.1.2010 — De Lucia v. SMHV — Galbani (De Lucia La natura pratica del gusto)	45
2010/C 51/84	Asia T-4/10: Kanne 7.1.2010 — Al Saadi v. komissio	46
2010/C 51/85	Asia T-6/10: Kanne 11.1.2010 — Sviluppo Globale v. komissio	47
2010/C 51/86	Asia T-219/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.12.2009 — Balfe ym. v. parlamentti ...	48
2010/C 51/87	Asia T-245/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.1.2010 — Shell Hellas v. komissio	48
2010/C 51/88	Asia T-251/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.1.2010 — Société des Pétroles Shell v. komissio	48
2010/C 51/89	Asia T-438/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.12.2009 — Serifo v. komissio ja koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto	48

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyllä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI